Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

Z A K O N
O ZASEBNEM VAROVANJU (ZZasV-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja pravice in obveznosti gospodarskih družb, samostojnih podjetnikov posameznikov, državnih organov, zavodov, javnih agencij ter drugih pravnih in fizičnih oseb (v nadaljnjem besedilu: subjekti) na področju varovanja, ki ga ne zagotavlja država (v nadaljnjem besedilu: zasebno varovanje).

(2) Zakon določa zasebno varovanje, oblike varovanja, pristojnosti, pogoje za opravljanje zasebnega varovanja, standarde, strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, ukrepe in dolžnosti varnostnika, oznake in delovno obleko, pogoje za opravljanje zasebnega varovanja tujih oseb, obvezno organiziranje varovanja ter dolžnosti subjektov, nadzor, evidence in kazenske določbe.

2. člen
(pojem zasebnega varovanja)

(1) Zasebno varovanje je varovanje ljudi in premoženja na varovanem območju, določenem objektu ali prostoru pred nezakonitimi dejanji, poškodovanjem ali uničenjem z varnostnim osebjem ter sistemi tehničnega varovanja, ki se opravlja v oblikah, določenih s tem zakonom.

(2) Zasebno varovanje je gospodarska dejavnost, namenjena varovanju ljudi in premoženja, ki jo Republika Slovenija ureja v javnem interesu z namenom varovanja javnega reda, javne varnosti, varstva naročnikov, tretjih oseb in varnostnega osebja, ki neposredno opravlja dejavnost.

3. člen
(opravljanje zasebnega varovanja)

(1) Zasebno varovanje opravlja, ga ponuja ali o njem svetuje v okviru svoje usposobljenosti kot pridobitno dejavnost za naročnike na podlagi pogodbenega odnosa gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima registrirano dejavnost, ima veljavno licenco in izpolnjuje pogoje za opravljanje zasebnega varovanja v skladu s tem zakonom.

(2) Naloge zasebnega varovanja neposredno opravlja varnostno osebje, ki ima veljavno licenco ter izpolnjuje pogoje za opravljanje nalog zasebnega varovanja, določene za varnostno osebje v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izvajalec internega varovanja organizira interno varovanje kot neprofitno dejavnost za lastne potrebe v skladu z določbami tega zakona in zaposli varnostnike, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s tem zakonom.

4. člen
(oblike varovanja in vrste licenc)

Zasebno varovanje se lahko opravlja v naslednjih oblikah varovanja (vrste licenc):

1. varovanje ljudi in premoženja;
2. varovanje oseb;
3. prevoz in varovanje gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk;
4. varovanje javnih zbiranj;
5. varovanje prireditev v gostinskih lokalih;
6. upravljanje z varnostno-nadzornim centrom (v nadaljnjem besedilu: VNC);
7. načrtovanje sistemov tehničnega varovanja;
8. izvajanje sistemov tehničnega varovanja.

5. člen
(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo naslednje:

1. delovno razmerje ter polni in skrajšani delovni čas, pripravništvo, vajeništvo in mentorstvo imajo enak pomen, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja delovna razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače;
2. gostinski lokal je enoten izraz za gostinske obrate, diskoteke in nočne klube, kot jih opredeljujeta zakon, ki ureja javna zbiranja, in zakon, ki ureja gostinstvo;
3. imetnik ali imetnica licence (v nadaljnjem besedilu: imetnik licence) je gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, registriran v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, in na trgu opravlja zasebno varovanje in ima licenco v skladu s tem zakonom;
4. interno varovanje je varovanje, ki ga za lastne potrebe organizira izvajalec internega varovanja, ki neprofitno organizira varovanje ljudi in premoženja na objektih ali območjih, ki so namenjeni samo za njegove potrebe;
5. izvajalec ali izvajalka internega varovanja (v nadaljnjem besedilu: izvajalec internega varovanja) je gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik, državni organ, zavod, javna agencija ter druga pravna ali fizična oseba, ki je registrirana v skladu z določbami tega zakona in izvaja interno varovanje;
6. izvajanje sistemov tehničnega varovanja obsega neposredno izvedbo sistemov tehničnega varovanja ter vzdrževanje teh sistemov z varnostnimi tehniki;
7. licenca je dovoljenje, izdano v skladu s tem zakonom za opravljanje ene ali več oblik ali nalog zasebnega varovanja, ki se pravni osebi podeli s certifikatom o licenci, fizični osebi pa s službeno izkaznico;
8. načrt varovanja je dokument, ki določa način in obseg varovanja z varnostnim osebjem in sistemi tehničnega varovanja ter ukrepe za varovanje. Sestavni deli načrta varovanja so ocena stopnje tveganja, načrt fizičnega varovanja, za varnostno zahtevnejše objekte pa tudi program varovanja;
9. načrt fizičnega varovanja je dokument, ki obsega varovanje z varnostnim osebjem in s sistemi tehničnega varovanja;
10. načrtovanje sistemov tehničnega varovanja zajema izdelavo projektov tehnične dokumentacije za izvedbo sistemov za tehnično varovanje s pooblaščenimi inženirji varnostnih sistemov, ki izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja gradnjo objektov;

11. naročnik ali naročnica storitve (v nadaljnjem besedilu: naročnik storitve) je fizična ali pravna oseba, ki z imetnikom licence sklene pisno pogodbo o opravljanju posamezne oblike zasebnega varovanja;
12. ocena stopnje tveganja je ocena nevarnosti oziroma ogroženosti, ki temelji na varnostnih potrebah varovanega območja, izpolnjevanju zahtev predpisov, zmogljivostih in drugih okoliščinah ter verjetnosti nastanka posledic, ki bi lahko vplivale na varnost, ter je podlaga za izdelavo načrta varovanja;
13. pooblaščeni inženir ali inženirka varnostnih sistemov (v nadaljnjem besedilu: pooblaščeni inženir varnostnih sistemov) je v skladu z določbami tega zakona in zakona, ki ureja gradnjo objektov, ter predpisov, izdanih na njuni podlagi, odgovoren za izdelavo projektov za izvedbo sistemov tehničnega varovanja in nadzor nad izvajanjem sistemov tehničnega varovanja;
14. povezana oseba je zakoniti zastopnik, prokurist, član uprave in lastnik ali delničar, ki ima v lasti vsaj 25-odstoten lastniški ali upravljavski delež imetnika licence ali družbe, ki prosi za pridobitev licence. Za povezane osebe se štejejo tudi druge upravljavsko ali kapitalsko povezane osebe, ki imajo korist od dejavnosti imetnika licence, ki nadzirajo ali bi lahko izvajale neposredni ali posredni nadzor nad imetnikom licence, ali osebe, ki financirajo ali bi lahko neposredno ali posredno financirale dejavnost imetnika licence. Če je lastnik imetnika licence ali družbe, ki prosi za pridobitev licence v višini vsaj 25 odstotkov, druga družba, se varnostni zadržki ugotavljajo tudi za povezane osebe te družbe;
15. prevoz in varovanje gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk je prevoz gotovine in drugih vrednostnih pošiljk (zlato, drago kamenje, umetnine, vrednostni papirji in podobno) z varnostniki ter s posebej prirejenimi prevoznimi in tehničnimi sredstvi;
16. program varovanja je dokument, v katerem so opredeljeni namen varovanja, pregled pravnih podlag, zahtev, kriterijev, meril, pristojnosti in dolžnosti pri varovanju ter izhodišča za varovanje ter drugi ukrepi za izvedbo učinkovitega varovanja. Praviloma se pripravlja za zahtevnejša varovana območja in za varovana območja, za katera je s tem zakonom predpisano obvezno varovanje;
17. projekt za izvedbo sistemov tehničnega varovanja je dokument, izdelan na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja gradnjo objektov, in vsebuje študije, idejne rešitve, skice in drugo dokumentacijo, potrebno za izvedbo sistemov;
18. sistemi tehničnega varovanja so posamezna ali funkcionalno povezana tehnična sredstva in mehanske naprave za varovanje, naprave za protivlomno in protiropno varovanje, kontrolo vstopa, izstopa ali gibanja, pregled oseb, prevoznih sredstev, tovora in prtljage, preprečevanje nasilnega vstopa, samodejno odkrivanje in javljanje nepooblaščene prisotnosti, prenos alarmnih sporočil ter sredstva za obdelavo in arhiviranje teh sporočil (video in avdio nadzor, varnostni alarmi, senzorji in detektorji gibanja, sistemi za nadzor alarmov, kamer in senzorjev), električne, elektromagnetne, magnetne ali biometrične naprave za pristopno kontrolo ter drugi sistemi in naprave, ki so namenjeni varovanju po tem zakonu. Za sisteme tehničnega varovanja po tem zakonu se štejejo tudi drugi sistemi, ki se neločljivo povezani s sistemi tehničnega varovanja po tem zakonu, in bi poseg v te sisteme pomenil poseg v sisteme tehničnega varovanja po tem zakonu (varstvo pred požarom, javljanje eksplozivnih in drugih plinov, socialni alarmi, sistemi za detekcijsko merjenje eksplozivnih in strupenih snovi, plinov in par, varnostne blagajne, varnostna vrata, ključavnice, trezorji in sefi). Med sisteme tehničnega varovanja se ne štejejo naprave za nadzor nad zalogami in inventuro ter druge naprave in sistemi, ki niso namenjeni za varovanje v skladu s tem zakonom;
19. službena izkaznica je dokument, s katerim varnostno osebje izkazuje, da ima podeljeno licenco in upravičenost za neposredno opravljanje nalog zasebnega varovanja;
20. tuja oseba je pravna ali fizična oseba s sedežem v državi članici Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije ali v državi, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum;

21. tuja oseba iz tretjih držav je pravna ali fizična oseba s sedežem v državi, ki ni članica Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije ali v državi, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum;
22. upravljanje z VNC je upravljanje in stalni fizični nadzor operaterjev VNC nad vgrajenimi sistemi tehničnega varovanja, sistemi in napravami za varovanje ljudi in premoženja, območja ali varovane osebe in nadzor s telekomunikacijskimi potmi prenosa alarmnih signalov, ki se opravlja v VNC;
23. varnostni menedžer ali varnostna menedžerka (v nadaljnjem besedilu: varnostni menedžer) je oseba, ki je pri imetniku licence ali izvajalcu internega varovanja odgovorna za zakonitost, strokovnost in učinkovitost varovanja;
24. varnostnik ali varnostnica (v nadaljnjem besedilu: varnostnik) je oseba, ki neposredno opravlja naloge zasebnega varovanja in lahko pri tem izvaja ukrepe in dolžnosti v skladu s tem zakonom (varnostnik čuvaj, varnostnik, varnostnik nadzornik, varnostnik telesni stražar in varnostni menedžer);
25. varnostno osebje je skupen izraz za osebje (varnostnik čuvaj, varnostnik, varnostnik nadzornik, operater VNC, varnostnik telesni stražar, varnostni menedžer, varnostni tehnik in pooblaščeni inženir varnostnih sistemov), ki pri imetniku licence ali izvajalcu internega varovanja neposredno opravlja naloge zasebnega varovanja in nima statusa uradne osebe v skladu z zakonom, ki določa kazniva dejanja;
26. varovanje prireditev v gostinskih lokalih je zagotavljanje reda s posebej usposobljenimi varnostniki in sistemi tehničnega varovanja na podlagi predpisov, ki urejajo javna zbiranja, če ni s tem zakonom določeno drugače;
27. varovanje javnih zbiranj je zagotavljanje reda na javnih shodih in javnih prireditvah z varnostniki in sistemi tehničnega varovanja, v skladu s tem zakonom in predpisi, ki urejajo javna zbiranja;
28. varovanje ljudi in premoženja je varovanje življenja, osebne varnosti in premoženja ljudi, ki so na varovanem območju, ter premičnega in nepremičnega premoženja z varnostniki in sistemi tehničnega varovanja;
29. varovanje oseb je varovanje fizičnih oseb z varnostniki telesnimi stražarji, ki varujejo življenja, telesno nedotakljivost in integriteto fizičnih oseb;
30. varovano območje je prostor, objekt ali območje v lasti, najemu ali upravljanju naročnika storitve, ki je s pogodbo, določeno z imetnikom licence, območje, na katerem se izvaja interno varovanje, in neposredna bližina varovane osebe.

II. PRISTOJNOSTI

6. člen
(pristojni organ)

Upravne naloge s področja zasebnega varovanja, določene v tem zakonu, izvaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

7. člen
(naloge pristojnega organa)

Pristojni organ opravlja naslednje naloge:
- podeljuje in odvzema licence in službene izkaznice,
- opravlja varnostno preverjanje,
- daje soglasje tujim pravnim in fizičnim osebam za opravljanje zasebnega varovanja na območju Republike Slovenije,
- opravlja naloge na področju strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja v skladu s tem zakonom,

- podeljuje in odvzema javna pooblastila po tem zakonu,
- opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki urejajo zasebno varovanje,
- določa standarde, obvezne na področju zasebnega varovanja,
- vodi evidence iz tega zakona,
- opravlja druge naloge, določene s tem zakonom.

8. člen
(podelitev in odvzem javnega pooblastila)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi javnega natečaja za opravljanje posameznih upravnih nalog s področja zasebnega varovanja podeli javno pooblastilo drugi osebi javnega prava, posamezniku ali pravni osebi zasebnega prava, če za to obstajajo dejanske potrebe na posameznem področju podelitve javnega pooblastila in izpolnjuje naslednje pogoje:
- ima odgovorno osebo za izvajanje javnega pooblastila, ki ima najmanj visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in izpolnjuje posebne kadrovske pogoje,
- ima zagotovljeno zadostno število izvajalcev in druge strokovne delavce, ki izpolnjujejo posebne kadrovske pogoje,
- ima prostore in opremo, predpisano za izvajanje javnega pooblastila,
- niso podane okoliščine, iz katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da nosilec javnega pooblastila ne bo ustrezno izvajal javnega pooblastila (nelikvidnost, opravlja dejavnost, ki je nezdružljiva z izvajanjem javnega pooblastila).

(2) Natančnejša opredelitev kadrovskih, materialnih in drugih pogojev ter kriterijev in meril za podelitev javnega pooblastila se določi z razpisno dokumentacijo.

(3) Pogoje za izvajanje javnega pooblastila mora nosilec javnega pooblastila izpolnjevati ves čas opravljanja dejavnosti. Javno pooblastilo mora izvajati zakonito, pravočasno in v skladu s predpisanim načinom.

(4) Pristojni organ javno pooblastilo nosilcu odvzame, če:
- ni dejanskih potreb po izvajanju javnega pooblastila za posamezno področje,
- ne izpolnjuje pogojev, predpisanih v prvem odstavku tega člena, ali
- javno pooblastilo izvaja nezakonito, nepravočasno ali v nasprotju s predpisanim načinom in kljub opozorilu nepravilnosti ne odpravi.

(5) Če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več pogojev ali javnega pooblastila ne izvaja na način, določen s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, pristojni organ na to opozori nosilca javnega pooblastila, ki je nepravilnosti dolžan odpraviti v določenem roku. Če nosilec javnega pooblastila v roku nepravilnosti ne odpravi, mu pristojni organ javno pooblastilo odvzame. Naloge nosilca javnega pooblastila prevzame pristojni organ, ki lahko izvajanje javnega pooblastila na podlagi javnega natečaja prenese na drugega nosilca javnega pooblastila.

(6) Zoper odločbo o odvzemu javnega pooblastila je dovoljena pritožba; o njej odloča Vlada Republike Slovenije.

(7) Nosilec javnega pooblastila je dolžan v roku 30 dni od prenehanja izvajanja javnega pooblastila pristojnemu organu predati vso dokumentacijo v zvezi z izvajanjem nalog javnega pooblastila.

(8) Nosilci javnega pooblastila so dolžni o izvajanju javnega pooblastila pisno poročati pristojnemu organu do 31. marca za preteklo koledarsko leto.

9. člen
(strokovna interesna združenja)

(1) Imetniki licenc, izvajalci internega varovanja in varnostno osebje se zaradi zagotavljanja strokovnosti in skupnih interesov pri opravljanju zasebnega varovanja lahko združujejo v združenja, zbornice, društva in druge oblike združenj (v nadaljnjem besedilu: strokovna interesna združenja) v skladu s predpisi. Strokovna interesna združenja zagovarjajo interese svojih članov, urejajo njihova notranja razmerja, skrbijo za strokovnost in etičnost članstva.

(2) Za zagotavljanje ciljev iz prejšnjega odstavka se lahko v strokovno interesno združenje povezujejo tudi druge pravne osebe javnega in zasebnega prava.

(3) Strokovno interesno združenje na področju zasebnega varovanja postane reprezentativno, če se vanj združi najmanj 51 odstotkov imetnikov licenc, ki imajo v delovnem razmerju najmanj 40 odstotkov varnostnega osebja v dejavnosti. Odločbo o ugotovitvi ali prenehanju reprezentativnosti izda minister, pristojen za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister).

10. člen
(reprezentativno strokovno interesno združenje)

(1) Reprezentativno strokovno interesno združenje (v nadaljnjem besedilu: reprezentativno združenje) v javnem interesu zaradi razlogov učinkovitosti, racionalnosti, samoregulacije ali razvoja zasebnega varovanja, na podlagi javnega pooblastila, lahko opravlja naslednje upravne naloge:

- predlaga vsebine poklicnih standardov ter katalogov strokovnih znanj in spretnosti v skladu s predpisi, ki urejajo nacionalne poklicne kvalifikacije, programov izobraževanja, strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ter skrbi za razvoj izobraževanja, strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja,
- predlaga vsebine standardov na področju zasebnega varovanja ter imetnike licenc in naročnike redno obvešča o novostih v zvezi s standardi ter jim nudi potrebna pojasnila,
- daje mnenja v postopkih priznavanja poklicnih kvalifikacij in strokovne usposobljenosti za opravljanje nalog s področja zasebnega varovanja,
- izdaja priporočila o merilih kakovosti in strokovnosti opravljanja nalog varnostnega osebja v skladu s tem zakonom in s strokovnim nadzorom ugotavlja njihovo izpolnjevanje,
- pripravlja skupna poročila o uporabi ukrepov varnostnikov,
- izvaja strokovni nadzor nad izvajanjem internega strokovnega izpopolnjevanja pri imetnikih licenc.

(2) Pristojni organ posamezne upravne naloge reprezentativnemu združenju podeli z odločbo.

(3) Poleg nalog iz prvega odstavka tega člena reprezentativno združenje opravlja tudi naslednje naloge:

- nudi strokovno pomoč imetnikom licenc in varnostnemu osebju,
- sprejme kodeks poklicne etike in skrbi za njegovo spoštovanje,
- zastopa interese svojih članov pred državnimi organi,
- organizira obiske poslovnih delegacij, sejemske predstavitve, seminarje in konference ter druge predstavitvene dogodke,
- članom pošilja poslovne informacije in jim poslovno svetuje,
- sodeluje pri navezovanju poslovnih stikov in povezav,
- opravlja druge naloge, vezane na strokovni razvoj zasebnega varovanja.

(4) Minister določi način in vsebino izvajanja strokovnega nadzora reprezentativnega združenja ter pristojnosti in sestavo neodvisnih komisij.

(5) Reprezentativno združenje opravlja upravne naloge iz prvega odstavka tega člena za vse imetnike licenc, druge nosilce javnega pooblastila in varnostno osebje v skladu s tem zakonom, ne glede na njihovo članstvo.

(6) Reprezentativno združenje se financira iz lastne dejavnosti in iz prispevkov svojih članov.

(7) Reprezentativno združenje je dolžno o izvajanju nalog iz javnega pooblastila pisno poročati pristojnemu organu do 31. marca za preteklo koledarsko leto.

(8) Nadzor nad izvajanjem nalog, podeljenih z javnim pooblastilom, izvaja pristojni organ. Če reprezentativno združenje ne izpolnjuje več pogoja reprezentativnosti ali svojih pristojnosti ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in nepravilnosti ne odpravi v roku, ki mu je določen, minister z odločbo odvzame javno pooblastilo. Pristojnosti ali izvajanje posamezne naloge reprezentativnega združenja prevzame pristojni organ.

III. POGOJI ZA OPRAVLJANJE ZASEBNEGA VAROVANJA

1. Splošne določbe

11. člen
(opravljanje zasebnega varovanja)

(1) Imetnik licence ima pravico opravljati določeno obliko zasebnega varovanja z dnem vročitve certifikata o licenci. Obliko, ceno in vsebino certifikata o licenci določi minister.

(2) Imetnik licence sme opravljati zasebno varovanje samo z varnostnim osebjem, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu. Z varnostnim osebjem mora biti sklenjeno delovno razmerje pred opravljanjem zasebnega varovanja.

(3) Imetnik licence mora pred opravljanjem zasebnega varovanja z naročnikom storitve skleniti pisno pogodbo o varovanju, iz katere sta jasno razvidna oblika in obseg varovanja. Če pri opravljanju zasebnega varovanja pri istem naročniku storitve za varovanje iste stvari sodeluje tudi drug imetnik licence, mora biti to razvidno iz pogodbe ali iz dodatka, sklenjenega k pogodbi. Pogodba o varovanju, ki ni sklenjena v pisni obliki in v skladu z določbami tega zakona ali je sklenjena z gospodarsko družbo oziroma samostojnim podjetnikom posameznikom, ki nima ustrezne licence iz tega zakona, je nična. Naročniki storitve zasebnega varovanja so glede na obliko varovanja, ki jo potrebujejo, dolžni skleniti pisno pogodbo o varovanju z imetnikom ustrezne licence.

(4) Varnostno osebje ima pravico neposredno opravljati naloge zasebnega varovanja z dnem vročitve službene izkaznice, če ima sklenjeno delovno razmerje z imetnikom licence ali z izvajalcem internega varovanja. Obliko, ceno in vsebino službene izkaznice določi minister.

(5) Oseba, ki opravlja pripravništvo, oseba na praksi ali vajenec lahko opravlja delo v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, če ni s tem zakonom urejeno drugače. Naloge zasebnega varovanja lahko opravlja samo pod stalnim neposrednim nadzorom

mentorja in nima pravice samostojno izvajati ukrepov varnostnika. Njen status mora biti jasno razviden z delovne obleke, pred nastopom dela pa mora biti varnostno preverjena.

(6) Imetniki licenc in varnostno osebje morajo ves čas opravljanja dejavnosti izpolnjevati pogoje za opravljanje zasebnega varovanja in opravljati zasebno varovanje v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, glede na obliko varovanja, ki jo opravljajo. Pristojni organ oziroma inšpektor inšpektorata ministrstva, pristojnega za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: inšpektor), lahko po uradni dolžnosti kadar koli preveri izpolnjevanje pogojev. Če imetnik licence ali imetnik službene izkaznice ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje zasebnega varovanja ali v primerih prenehanja licence ali službene izkaznice po tem zakonu ali v primeru odvzema, mora takoj prenehati z opravljanjem zasebnega varovanja in v osmih dneh od prenehanja izpolnjevanja pogojev, prenehanja ali odvzema pristojnemu organu vrniti certifikat o licenci ali službeno izkaznico. Če imetnik licence ali službene izkaznice te ne vrne, pristojni organ podatke o nazivu firme imetnika ter številki in vrsti licence oziroma ime in priimek in številko službene izkaznice objavi na svoji spletni strani.

(7) Varnostno osebje mora imeti med opravljanjem nalog pri sebi službeno izkaznico in jo mora pokazati na zahtevo policista ali inšpektorja inšpekcijskih služb. Službeno izkaznico je prepovedano dati, prodati, kupiti ali posoditi drugemu, uporabiti tujo službeno izkaznico kot svojo ali jo kakor koli predrugačiti.

(8) Varnostno osebje mora na zahtevo posameznika, zoper katerega je uporabilo ukrep ali izvedlo drugo nalogo po tem zakonu, po zaključku postopka pokazati službeno izkaznico in se predstaviti z imenom in priimkom ter nazivom imetnika licence, pri katerem je v delovnem razmerju. Če opravlja naloge v civilnih ali drugih oblačilih, ki niso vidno označena z oznakami imetnika licence, in se pri tem sklicuje na svoje naloge in ukrepe, mora pred postopkom pokazati službeno izkaznico in se predstaviti z imenom in priimkom ter nazivom imetnika licence, pri katerem je v delovnem razmerju.

(9) Če na varovanem območju veljajo posebna pravila za zagotavljanje reda, je naročnik storitve dolžan zagotoviti, da so pred vstopom na varovano območje na vidnem mestu napis »VAROVANJE« in poleg njega napisana posebna pravila za zagotavljanje reda.

(10) Minister podrobneje določi pogoje za opravljanje zasebnega varovanja.

12. člen
(notranji nadzor)

Imetnik licence mora zagotavljati lasten ali pogodbeni notranji nadzor nad opravljanjem nalog varnostnega osebja z varnostniki nadzorniki in varnostnimi menedžerji, ki morajo biti strokovno usposobljeni za opravljanje nalog po programu, ki ga določi minister.

13. člen
(standardi)

(1) Zasebno varovanje je treba opravljati v skladu s sprejetimi in objavljenimi slovenskimi nacionalnimi standardi.

(2) Če za področja iz prejšnjega odstavka niso predpisani slovenski nacionalni standardi, se uporabljajo mednarodne norme (IEC, ISO) ali drugi standardi v skladu s pravili stroke.

(3) Obvezne so tudi serije standardov sistemov za varstvo pred požarom, socialni alarmi in drugi sistemi, kadar so neločljivo povezani s sistemi tehničnega varovanja in bi poseg v sisteme pomenil poseg v sisteme tehničnega varovanja po tem zakonu.

(4) Minister določi standarde iz tega člena, ki so obvezni na področju zasebnega varovanja.

14. člen
(varovanje podatkov)

(1) Varnostno osebje in povezane osebe so v zadevah, ki jih opravljajo oziroma, ki so jim bile zaupane pri opravljanju nalog zasebnega varovanja, zavezane k varovanju poslovnih skrivnosti, varovanju tajnih in osebnih podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo varovanje teh podatkov. Vse skrivnosti in podatke, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog zasebnega varovanja, so dolžni varovati tudi po prenehanju delovnega razmerja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za poslovno skrivnost po tem zakonu štejejo tudi podatki iz projektov tehnične dokumentacije za izvedbo sistemov tehničnega varovanja in drugi podatki o varovanju, za katere je očitno, da bi nastala naročniku storitve zasebnega varovanja občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščena oseba.

(3) Druga pravna ali fizična oseba, ki pride do podatkov iz tega člena, je zavezana k varovanju poslovne skrivnosti ter osebnih in tajnih podatkov, če je vedela ali bi morala vedeti, da je podatek poslovna skrivnost, osebni ali tajni podatek.

15. člen
(odgovornost za škodo in zavarovanje odgovornosti)

Imetnik licence se mora pred začetkom opravljanja dejavnosti zavarovati pred odgovornostjo za škodo, ki bi utegnila nastati naročniku varnostnih storitev ali tretji osebi v zvezi z opravljanjem zasebnega varovanja, za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti nižja od 42.000 eurov za posamezen zavarovalni primer oziroma od 84.000 eurov za vse zavarovalne primere v posameznem letu.

16. člen
(varnostni zadržki)

(1) Varnostno osebje in povezane osebe morajo biti varnostno preverjeni in ne smejo imeti varnostnih zadržkov.

(2) Varnostni zadržki so ugotovitve varnostnega preverjanja, iz katerih izhaja:
1. da je oseba pravnomočno obsojena za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece,
2. da je oseba pravnomočno obsojena za drugo kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece, v povezavi z opravljanjem zasebnega varovanja,
3. da je oseba najmanj trikrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorno za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja ali prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami in ji je bila izrečena globa, ali
4. da obstaja utemeljen dvom o zanesljivosti ali verodostojnosti osebe.

(3) Utemeljen dvom o zanesljivosti ali verodostojnosti osebe obstaja, če se na podlagi ugotovljenih dejstev iz kazenskih postopkov ali postopkov za prekrške lahko sklepa,

da bo oseba nezakonito in nestrokovno opravljala naloge zasebnega varovanja. Pri presoji se upoštevajo okoliščine in teža storitve posameznih dejanj oziroma kršitev, vrsto in višino predpisane oziroma izrečene sankcije, čas, ki je pretekel od storitve, vpliv na varnost ljudi in premoženja, starost osebe v času storitve oziroma kršitve, povezava med dejanjem in nalogami, ki jih ali bi jih v zasebnem varovanju opravljala ter odloči v skladu z načelom sorazmernosti.

(4) Za osebo, ki že opravlja zasebno varovanje je utemeljen dvom o zanesljivosti ali verodostojnosti podan, če:

1. je v kazenskem postopku in je proti njej vložena obtožba za naklepno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ki ga je storil v povezavi z opravljanjem zasebnega varovanja, ali
2. je bila najmanj dvakrat s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorno za prekrške, zaradi katerih se lahko po tem zakonu odvzame službena izkaznica, in ji je bila izrečena globa.

(5) Če zoper osebo, ki želi opravljati zasebno varovanje, teče postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti ali najmanj dva postopka o prekršku zoper javni red in mir z elementi nasilja ali prekršku po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, se odločitev, ali oseba izpolnjuje pogoje, odloži do pravnomočne odločitve v tem postopku.

(6) Varnostni zadržki prenehajo z izbrisom pravnomočne odločitve iz kazenske ali prekrškovne evidence.

17. člen
(varnostno preverjanje)

(1) Varnostno preverjanje je poizvedba, ki jo opravi pristojni organ in katere namen je zbrati podatke o morebitnih varnostnih zadržkih iz 16. člena tega zakona. Opravi se pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje zasebnega varovanja pred podelitvijo licence ali službene izkaznice ali kasneje, če je podan sum varnostnih zadržkov. Če se ugotovi, da so za osebo podani varnostni zadržki, se šteje, da ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti.

(2) Pristojni organ pridobiva podatke neposredno od osebe, na katero se nanašajo, in od drugih oseb, organov, organizacij ali nosilcev javnih pooblastil, ki so pristojni za vodenje evidenc v zvezi z dejanji iz prejšnjega člena.

(3) Imetnik licence mora podati vlogo za varnostno preverjanje povezanih oseb, če pride pri njem do spremembe povezanih oseb po tem zakonu.

(4) Sodišča, prekrškovni in drugi organi so na zahtevo pristojnega organa dolžni posredovati pravnomočne odločitve o kaznivih dejanjih in prekrških, ki pomenijo varnostni zadržek po tem zakonu.

(5) Podrobnejšo vsebino vloge za varnostno preverjanje predpiše minister.

18. člen
(dejavnosti in naloge, nezdružljive z zasebnim varovanjem)

(1) Imetnik licence ne sme sklepati pogodb o opravljanju ali opravljati nalog, za opravljanje katerih so z zakonom določeni oziroma pooblaščeni policija, uradne osebe zavodov za prestajanje kazni zapora, obrambne sile ter druge uradne osebe državnih

organov, lokalnih skupnosti ali detektivi (pregon storilca kaznivega dejanja, izterjevanje dolga, izvršba in podobno).

(2) Imetnik licence ne sme opravljati zasebnega varovanja, če je za to varovano območje že sklenjena pogodba o varovanju z drugim imetnikom licence in bi storitev varovanja pomenila pomoč pri nedovoljeni samopomoči ali samovolji, ker za varovano območje med naročnikom in tretjo osebo teče spor iz premoženjskih ali drugih civilnopravnih razmerij.

(3) Do dokončne presoje spora naloge varovanja opravlja tisti imetnik licence, ki je prvi sklenil pogodbo o varovanju, razen če organ, ki je pristojen za rešitev spora, ne odloči drugače.

(4) Imetnik licence pri opravljanju zasebnega varovanja ne sme uporabljati prikritih preiskovalnih ukrepov, ki jih lahko v skladu z zakonom uporablja policija, ali posebne oblike pridobivanja podatkov, ki jih v skladu z zakonom uporabljata Slovenska obveščevalno-varnostna agencija in Obveščevalno varnostna služba Ministrstva za obrambo.

(5) Varnostno osebje opravlja naloge, opredeljene v poklicnem standardu, glede na pridobljeno poklicno kvalifikacijo. Varnostno osebje med opravljanjem nalog zasebnega varovanja, kjer je določeno obvezno varovanje, prevoza in varovanja gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk in varovanja prireditev v gostinskih lokalih, ne sme opravljati drugih nalog, ki so nezdružljive z zasebnim varovanjem in niso v neposredni povezavi z namenom opravljanja zasebnega varovanja.

2. Pogoji za pridobitev licence

19. člen
(splošni pogoji)

(1) Za pridobitev licence iz 4. člena tega zakona, razen licence za načrtovanje sistemov tehničnega varovanja in licence za izvajanje sistemov tehničnega varovanja, mora prosilec poleg izpolnjevanja posebnih pogojev za posamezno licenco, izpolnjevati tudi naslednje splošne pogoje:

1. da ima za nedoločen čas s polnim delovnim časom v delovnem razmerju varnostnega menedžerja, ki opravlja naloge odgovorne osebe za opravljanje zasebnega varovanja ali je sam varnostni menedžer;
2. da so povezane osebe varnostno preverjene in da nimajo varnostnih zadržkov;
3. da osebe iz prejšnje točke niso ali niso bile povezane osebe v pravni osebi, kateri je bila odvzeta licenca, in ukrep prepovedi ponovne pridobitve licence še traja;
4. da zoper prosilca ni uveden postopek za odvzem katere koli druge licence po tem zakonu;
5. da zoper prosilca v obdobju zadnjih dveh let ni bil izrečen ukrep začasnega ali pogojnega odvzema licence ali odvzema licence in ukrep prepovedi ponovne pridobitve licence še traja;
6. da ima v delovnem razmerju varnostno osebje, strokovno usposobljeno glede na obliko varovanja, ki jo želi opravljati;
7. da ima lasten ali s pogodbo zagotovljen VNC;
8. da je zavarovan za odgovornost za škodo, ki bi lahko nastala pri njegovem delu;
9. da ima interni akt, s katerim je določil oznake, delovno obleko, opremo in vozila;
10. da je lastnik ali najemnik poslovnih prostorov v Republiki Sloveniji.

(2) Imetnik licence sme opravljati eno ali več oblik zasebnega varovanja, če ima vsaj enega varnostnega menedžerja.

(3) Pogoj iz 1., 6., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena mora prosilec izpolniti pred začetkom opravljanja zasebnega varovanja, vendar najkasneje v 30 dneh od vročitve certifikata o licenci, sicer se šteje, da ne izpolnjuje pogojev. Dokazila o izpolnjevanju pogojev mora takoj posredovati pristojnemu organu.

20. člen
(licenca za prevoz in varovanje gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk)

(1) Za pridobitev licence za prevoz in varovanje gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk mora prosilec poleg izpolnjevanja splošnih pogojev iz 19. člena tega zakona imeti v lasti ali najemu najmanj eno vozilo za prevoz gotovine in drugih vrednostnih pošiljk.

(2) Minister določi način prevoza in varovanja gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk in z njim opredeli pogoje, način, obseg in varnostne ukrepe.

(3) Licenca se podeli po kategorijah glede na vrednost prevoza v skladu s pravilnikom. Vozila in oprema, ki se uporabljajo pri prevozu in varovanju gotovine, morajo izpolnjevati predpisane pogoje. Če vrednost prevoza ni znana, se mora prevoz opraviti po najvišjem razredu prevoza, določenem s pravilnikom.

(4) Varnostnik, ki opravlja prevoz in varovanje gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk, je strokovno usposobljen, če je usposobljen po programu, ki ga določi minister.

21. člen
(licenca za varovanje prireditev v gostinskih lokalih)

(1) Za pridobitev licence za varovanje prireditev v gostinskih lokalih mora prosilec poleg izpolnjevanja splošnih pogojev iz 19. člena tega zakona imeti v delovnem razmerju varnostnike in varnostnega menedžerja, ki so strokovno usposobljeni za varovanje prireditev v gostinskih lokalih.

(2) Varnostnik ali varnostni menedžer, ki varuje prireditve v gostinskih lokalih, je strokovno usposobljen, če je usposobljen po programu, ki ga določi minister.

22. člen
(licenca za upravljanje z VNC)

Za pridobitev licence za upravljanje z VNC mora prosilec poleg izpolnjevanja splošnih pogojev iz 19. člena tega zakona izpolnjevati še naslednje pogoje:
1. imeti za nedoločen čas s polnim delovnim časom v delovnem razmerju najmanj deset operaterjev VNC;
2. imeti prostore in opremo, ki izpolnjuje predpisane standarde za varnostno-nadzorne centre.

23. člen
(licenca za načrtovanje sistemov tehničnega varovanja)

Za pridobitev licence za načrtovanje sistemov tehničnega varovanja mora prosilec izpolnjevati vse splošne pogoje, razen 1., 6., 7. in 9. točki prvega odstavka 19. člena tega

zakona, in imeti za nedoločen čas s polnim delovnim časom v delovnem razmerju pooblaščenega inženirja varnostnih sistemov ali biti sam pooblaščeni inženir varnostnih sistemov.

24. člen
(licenca za izvajanje sistemov tehničnega varovanja)

Za pridobitev licence za izvajanje sistemov tehničnega varovanja mora prosilec izpolnjevati vse splošne pogoje, razen 7. točke prvega odstavka 19. člena tega zakona.

3. Postopek za pridobitev licence

25. člen
(postopek za pridobitev licence)

(1) Vloga za pridobitev licence s točno navedbo oblike zasebnega varovanja se vloži pri pristojnem organu. Vlogi se priložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev za pridobitev licence.

(2) Minister določi vsebino vloge za pridobitev licence.

(3) Podatke iz uradnih evidenc, ki jih vodijo državni organi, samoupravne lokalne skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, pridobi uradna oseba pristojnega organa, ki odloča o podelitvi licence, po uradni dolžnosti.

4. Prenehanje veljavnosti in odvzem licence

26. člen
(prenehanje veljavnosti licence)

(1) Licenca preneha veljati:
1. če imetnik licence v pisni obliki izjavi, da ne želi več opravljati zasebnega varovanja,
2. zaradi prenehanja imetnika licence v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ali
3. zaradi stečaja ali prisilnega prenehanja imetnika licence v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(2) Imetnik licence mora v petnajstih dneh od nastopa razloga iz prejšnjega odstavka, pristojnemu organu vrniti izvirnik certifikata o licenci.

(3) Pristojni organ izvirnik certifikata uniči. Če imetnik licence izvirnika certifikata o licenci ne vrne, pristojni organ v evidenco vpiše zaznamek o statusu licence na svoji spletni strani pa zaradi varstva ljudi in premoženja ter pravnega prometa objavi podatke o nazivu firme imetnika ter številki in vrsti licence.

27. člen
(odvzem licence in obveznosti imetnika licence)

(1) Zaradi varovanja javnega reda, javne varnosti, varstva naročnikov, tretjih oseb in varnostnega osebja, ki neposredno opravlja dejavnost lahko pristojni organ imetniku licence odvzame posamezno licenco. Odvzem licence se lahko izreče kot:

- začasni odvzem licence, z možnostjo pogojnega odvzema licence, ali
- trajni odvzem licence.

(2) Pristojni organ pri presoji o odvzemu licence iz prejšnjega odstavka ugotavlja dejstva, okoliščine in težo posameznih dejanj oziroma kršitev, število kršitev, vrsto in višino sankcije, čas, ki je pretekel od storitve, ogroženost javnega interesa, nastanek ali verjetnost nastanka škodljivih posledic in vpliv na varnost ljudi in premoženja, ter odloči v skladu z načelom sorazmernosti.

(3) Imetnik licence, ki mu je izrečen začasni ali trajni odvzem licence, je dolžan v roku osmih dni od odvzema o tem obvestiti naročnike, s katerimi ima sklenjene pogodbe o varovanju na podlagi odvzete licence.

(4) Imetnik licence, za katerega je uveden postopek začasnega ali trajnega odvzema licence je dolžan že ob uvedbi postopka o tem obvestiti naročnike, ki so zavezanci za obvezno organiziranje varovanja, v skladu s tem zakonom.

(5) Imetnik licence mora v primeru prejema odločbe o trajnem odvzemu licence pristojnemu organu vrniti izvirnik certifikata o licenci v osmih dneh in ga obvestiti o prenehanju delovnega razmerja varnostnega osebja. Če imetnik izvirnika certifikata o licenci ne vrne, pristojni organ v evidenco vpiše zaznamek o statusu licence in na svoji spletni strani, zaradi varstva ljudi in premoženja ter pravnega prometa, objavi podatke o nazivu firme imetnika ter številki in vrsti licence.

28. člen
(začasni in pogojni odvzem licence)

(1) Pristojni organ lahko imetniku licence, ob upoštevanju drugega odstavka 27. člena tega zakona, z odločbo izreče začasni odvzem posamezne licence, če:
1. opravlja obliko zasebnega varovanja, za katero nima predpisane licence ali jo opravlja v nasprotju z izdano licenco,
2. opravlja zasebno varovanje v nasprotju s predpisanimi standardi,
3. opravlja zasebno varovanje z osebami, ki ne izpolnjujejo pogojev za opravljanje zasebnega varovanja,
4. opravlja dejavnosti nezdružljive z zasebnim varovanjem,
5. pri prevozu in varovanju gotovine in drugih vrednostnih pošiljk ter varovanju javnih prireditev, za katere je predpisano obvezno organiziranje varovanja, ne upošteva določb o usposobljenosti varnostnega osebja, najmanjšem številu varnostnikov in tehničnih zahtevah opreme in vozil ali varovanje izvaja na način, ki povzroča nevarnost za javni red, ali
6. pri zasebnem varovanju odredi uporabo drugih prisilnih sredstev, nevarnih predmetov ali živali kot prisilno sredstvo, katerih uporaba je s tem zakonom prepovedana.

(2) Pristojni organ lahko imetniku licence z odločbo izreče začasni odvzem licence, če mu je z ukrepom inšpekcijskih služb izrečena začasna prepoved opravljanja dejavnosti, in kljub izrečenemu ukrepu še naprej opravlja dejavnost.

(3) Začasni odvzem licence se lahko izreče v trajanju od enega do šestih mesecev.

(4) Pogojni odvzem licence se lahko izreče, če so bile v postopku za začasni odvzem licence ob upoštevanju drugega odstavka 27. člena tega zakona ugotovljena dejstva in okoliščine, ki kršitev delajo lahko.

(5) V odločbi o pogojnem odvzemu licence pristojni organ odloči o začasnem odvzemu licence, ki pa ne bo izrečen, če imetnik licence v preizkusni dobi, ki jo določi pristojni organ, ne stori nove kršitve, za katero je mogoče izreči začasni odvzem licence, in mu je za to kršitev izrečena globa.

(6) Pogojni odvzem licence se ob upoštevanju razlogov iz drugega odstavka prejšnjega člena lahko izreče v trajanju od treh do dvanajstih mesecev (preizkusna doba).

(7) Pristojni organ prekliče pogojni odvzem licence, če imetnik licence v preizkusni dobi stori novo kršitev, za katero je mogoče izreči začasni odvzem licence.

29. člen
(trajni odvzem licence)

(1) Pristojni organ lahko imetniku licence, ob upoštevanju drugega odstavka 27. člena tega zakona, z odločbo izreče trajni odvzem posamezne licence v naslednjih primerih, če:

1. ugotovi, da imetnik licence ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje zasebnega varovanja,
2. je bil imetniku licence že izrečen začasni odvzem licence in stori novo kršitev, za katero je mogoče izreči začasni odvzem licence,
3. je zaradi nezakonitega ali nestrokovnega dela imetnika licence prišlo do hujše posledice za življenje in zdravje ljudi, javni red, javno varnost ali premoženje večje vrednosti (nujni ukrepi v javnem interesu) in javnega interesa ni bilo mogoče zavarovati z drugimi sredstvi, s katerimi bi se manj poseglo v pridobljene pravice, ali
4. je imetniku licence opravljanje zasebnega varovanja prepovedano s pravnomočno sodno odločbo.

(2) Z odločbo o odvzemu licence zaradi razlogov iz 2., 3. ali 4. točke prejšnjega odstavka se lahko ob upoštevanju drugega odstavka 27. člena tega zakona odvzamejo vse veljavne licence, podeljene po tem zakonu.

(3) Z odločbo o odvzemu licence zaradi razlogov iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena se lahko ob upoštevanju drugega odstavka 27. člena tega zakona prepove ponovna pridobitev licence za čas od enega do štirih let od dneva pravnomočnosti odločbe o odvzemu licence. Prepoved ponovne pridobitve licence zaradi razloga iz 4. točke prvega odstavka se izreče za čas trajanja prepovedi, določen s sodno odločbo.

30. člen
(mnenje reprezentativnega združenja)

(1) V postopku odvzema licence pristojni organ pridobi pisno mnenje reprezentativnega združenja, ki ga lahko poda najkasneje v petnajstih dneh od seznanitve z začetkom postopka.

(2) Pristojni organ na mnenje reprezentativnega združenja ni vezan.

5. Pogoji za opravljanje internega varovanja

31. člen
(interno varovanje)

(1) Izvajalec internega varovanja mora za opravljanje internega varovanja izpolnjevati naslednje pogoje:
- imeti za nedoločen čas s polnim delovnim časom v delovnem razmerju eno osebo, odgovorno za opravljanje zasebnega varovanja – varnostnega menedžerja;
- imeti v delovnem razmerju strokovno usposobljene varnostnike;
- imeti interni akt, s katerim so določeni oznake, delovna obleka, oprema in vozila.

(2) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka, lahko naloge varnostnega menedžerja pri izvajalcu internega varovanja, ki ima manj kot 30 varnostnikov, opravlja oseba, ki je pri njem v delovnem razmerju za nedoločen čas s polnim delovnim časom in ima najmanj visoko strokovno izobrazbo.

(3) Izvajalec internega varovanja mora pred organiziranjem internega varovanja opraviti registracijo pri pristojnem organu. Pristojni organ, če so izpolnjeni pogoji, izvajalca internega varovanja vpiše v evidenco izvajalcev internega varovanja in mu izda potrdilo o vpisu v evidenco.

(4) Glede izpolnjevanja pogojev za opravljanje internega varovanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za pridobitev in odvzem licence. Vsebino vloge za registracijo določi minister.

(5) Varnostno osebje, ki je v delovnem razmerju pri izvajalcu internega varovanja, ima vse pravice in dolžnosti, predpisane s tem zakonom. Določbe VI. poglavja tega zakona v zvezi z določitvijo in uporabo oznak, delovne obleke, opreme in vozil se smiselno uporabljajo tudi za izvajalce internega varovanja.

(6) Interno varovanje ne more biti organizirano pri zavezancih, za katere je s predpisi določeno, da morajo obvezno organizirati službo varovanja, ali na objektih in območjih, ki so brezpogojno ali pod določenimi pogoji dostopni vsakomur (javni kraj).

6. Pogoji za pridobitev službene izkaznice

32. člen
(splošni pogoji)

(1) Za pridobitev službene izkaznice mora prosilec izpolnjevati naslednje splošne pogoje:
1. da je star najmanj 18 let;
2. da ima državljanstvo države članice Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije;
3. da je strokovno usposobljen glede na vrsto del, ki jih bo opravljal;
4. da je varnostno preverjen in nima varnostnih zadržkov;
5. da mu v obdobju zadnjih dveh let ni bila odvzeta službena izkaznica zaradi kršitev tega zakona;
6. da je zdravstveno in psihično sposoben glede na vrsto del, ki jih bo opravljal;
7. da aktivno obvlada slovenski jezik.

(2) Za ugotavljanje zdravstvene in psihične sposobnosti se uporabljajo predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, glede vrste, obsega in vsebine preventivnih zdravstvenih pregledov delavcev ter načina in rokov za opravljanje teh pregledov, če ni s tem zakonom določeno drugače. Zdravstveno in psihično sposobnost ugotavlja zdravnik specialist medicine dela in športa na podlagi zdravniškega pregleda glede na vrsto dela, ki ga bo opravljal prosilec. Ne glede na predpise, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, se šteje, da

prosilec ni zdravstveno in psihično sposoben za opravljanje zasebnega varovanja, če je z zdravniškim pregledom ugotovljeno, da je odvisen od alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Zdravniško spričevalo lahko vsebuje le podatek o dejstvu zdravstvene in psihične sposobnosti, ne pa tudi o vzroku zanj, ne sme biti starejše od enega leta, stroške pregleda plača imetnik licence ali prosilec sam, če ni v delovnem razmerju pri imetniku licence.

(3) Za aktivno znanje slovenskega jezika se šteje, če je prosilec na slovenski šoli pridobil najmanj osnovnošolsko izobrazbo. Prosilci, ki nimajo končanih ustreznih slovenskih šol, aktivno znanje slovenskega jezika dokazujejo s posebnim potrdilom uradno pooblaščene izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu znanja aktivnega znanja slovenskega jezika po javnoveljavnem izobraževalnem programu ustrezne stopnje v Republiki Sloveniji ali na drug način, s katerim se ugotovi aktivno znanje slovenskega jezika.

(4) Prosilcu se na podlagi vloge izda službena izkaznica za tisto vrsto dela, za katero je strokovno usposobljen in izpolnjuje predpisane pogoje.

33. člen
(posebni pogoji)

(1) Poleg splošnih pogojev iz 32. člena tega zakona mora prosilec izpolnjevati še posebne pogoje, določene v katalogih strokovnih znanj in spretnosti za posamezno nacionalno poklicno kvalifikacijo glede na strokovno usposobljenost za opravljanje posamezne vrste dela.

(2) Prosilec za službeno izkaznico za varnostnika nadzornika mora poleg splošnih pogojev iz 32. člena tega zakona imeti najmanj eno leto delovnih izkušenj na področju varovanja, za operaterja VNC najmanj dve leti delovnih izkušenj na področju varovanja, za varnostnika telesnega stražarja in varnostnega menedžerja pa najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju varovanja.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, pogoj delovnih izkušenj za varnostnega menedžerja izpolnjuje prosilec, ki ima najmanj visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delih.

(4) Za izkušnje na področju varovanja se štejejo izkušnje, pridobljene z neposrednim opravljanjem nalog varnostnega osebja, ki ima pravico uporabe ukrepov varnostnika, in izkušnje, pridobljene z neposrednim opravljanjem nalog pooblaščenih uradnih oseb državnih organov in organov lokalnih skupnosti, ki imajo pravico uporabe pooblastil in prisilnih sredstev (policist, občinski redar, pravosodni policist, vojaški policist).

(5) Prosilec, ki prosi za službeno izkaznico in je pred več kot petimi leti od podaje vloge opravil izobraževalni program, program strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, obdobno strokovno izpopolnjevanje ali kako drugače pridobil nacionalno poklicno kvalifikacijo, se mora pred podelitvijo službene izkaznice udeležiti obdobnega strokovnega izpopolnjevanja in opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

34. člen
(postopek za pridobitev službene izkaznice)

(1) Vloga za pridobitev službene izkaznice s točno navedbo vrste del se vloži pri pristojnem organu. Vlogi se priložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev za pridobitev službene izkaznice.

(2) Vsebino vloge za pridobitev službene izkaznice določi minister.

(3) Podatke iz uradnih evidenc, ki jih vodijo državni organi, samoupravne lokalne skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, pridobi uradna oseba pristojnega organa, ki odloča o podelitvi službene izkaznice, po uradni dolžnosti.

35. člen
(deponiranje službene izkaznice)

(1) Če imetnik službene izkaznice v 30 dneh od vročitve službene izkaznice ne sklene delovnega razmerja ali prekine delovno razmerje z imetnikom licence ali izvajalcem internega varovanja za dalj kot 30 dni, mora v osmih dneh vrniti službeno izkaznico pristojnemu organu, ki jo deponira.

(2) Če imetnik službene izkaznice ponovno sklene delovno razmerje pri imetniku licence ali izvajalcu internega varovanja, mu pristojni organ na njegovo zahtevo službeno izkaznico vrne.

7. Prenehanje veljavnosti in odvzem službene izkaznice

36. člen
(prenehanje veljavnosti službene izkaznice)

(1) Službena izkaznica preneha veljati:
1. če imetnik službene izkaznice v pisni obliki izjavi, da ne želi več opravljati zasebnega varovanja,
2. če imetnik službene izkaznice umre, ali
3. če sta od deponiranja službene izkaznice pretekli več kot dve leti.

(2) Imetnik službene izkaznice mora v osmih dnevih od nastopa razloga za prenehanje veljavnosti po 1. točki prejšnjega odstavka pristojnemu organu vrniti službeno izkaznico.

(3) Pristojni organ službeno izkaznico uniči. Če imetnik službene izkaznice ne vrne, pristojni organ v evidenco vpiše zaznamek o statusu službene izkaznice, na svoji spletni strani pa zaradi varstva ljudi in premoženja ter pravnega prometa objavi podatke o imenu in priimku imetnika in številko službene izkaznice.

37. člen
(odvzem službene izkaznice)

(1) Pristojni organ lahko imetniku službene izkaznice zaradi razlogov varovanja javnega interesa, pri čemer upošteva okoliščine storitve in težo kršitev ter vpliv na varnost ljudi ali premoženja, z odločbo izreče odvzem posamezne službene izkaznice, če:
1. ugotovi, da imetnik službene izkaznice ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev ali ni več poslovno sposoben,
2. že kljub pravnomočni izrečeni globi za prekrške iz te točke stori novo istovrstno kršitev:
   - opravlja naloge zasebnega varovanja in ni v delovnem razmerju pri imetniku licence ali izvajalcu internega varovanja,
   - pri zasebnem varovanju uporablja druga prisilna sredstva, živali kot prisilno sredstvo ali nevarne predmete, katerih uporaba je s tem zakonom prepovedana, ali

- zaradi nezakonite in nestrokovne uporabe ukrepov varnostnika pride do povzročitve telesne poškodbe ali kršitve človekovih pravic in svoboščin,

3. mu je opravljanje zasebnega varovanja prepovedano s pravnomočno sodno odločbo, ali
4. je zaradi nezakonitega ali nestrokovnega dela imetnika službene izkaznice prišlo do hujše posledice za življenje in zdravje ljudi, javni red, javno varnost ali premoženje večje vrednosti (nujni ukrepi v javnem interesu), če javnega interesa ni bilo mogoče zavarovati z drugimi sredstvi, s katerimi bi se manj poseglo v pridobljene pravice.

(2) Če pristojni organ ugotovi, da imetnik službene izkaznice ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje nalog zasebnega varovanja, uvede postopek odvzema in o tem obvesti imetnika licence ali izvajalca internega varovanja.

(3) Imetnik službene izkaznice mora pristojnemu organu vrniti službeno izkaznico v osmih dneh po prejemu odločbe o odvzemu službene izkaznice. Če imetnik službene izkaznice ne vrne, pristojni organ v evidenco vpiše zaznamek o statusu službene izkaznice, na svoji spletni strani pa zaradi varstva ljudi in premoženja ter pravnega prometa objavi podatke o imenu in priimku imetnika in številko službene izkaznice.

(4) Obrazložen predlog za odvzem službene izkaznice z navedbo dejstev in okoliščin lahko poda tudi policija, inšpekcijski organi, reprezentativno združenje, imetnik licence ali izvajalec internega varovanja.

(5) Če policija ali inšpektor pri delu ugotovi, da ima posameznik neupravičeno službeno izkaznico, to odvzame in jo takoj pošlje pristojnemu organu v nadaljnji postopek.

IV. STROKOVNO USPOSABLJANJE IN IZPOPOLNJEVANJE

38. člen
(strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje varnostnega osebja)

(1) Varnostno osebje se mora obvezno strokovno usposabljati in izpopolnjevati z namenom pridobivanja in izpopolnjevanja strokovnih znanj in spretnosti po programih strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja (v nadaljnjem besedilu: programi), ki jih določi minister glede na vrsto dela, ki ga varnostno osebje opravlja na področju zasebnega varovanja.

(2) Strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje po tem zakonu pomeni:
- usposabljanje v programih strokovnega usposabljanja;
- izpopolnjevanje v programih strokovnega izpopolnjevanja;
- izpopolnjevanje v programih obdobnega strokovnega izpopolnjevanja.

(3) Varnostno osebje mora pred opravljanjem posameznih vrst dela opraviti strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje ter uspešno opraviti preizkus strokovne usposobljenosti.

(4) Stroške obveznega strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ali usposabljanja in izpopolnjevanja, ki je v interesu delodajalca, ter preizkusov usposobljenosti plača imetnik licence ali izvajalec internega varovanja oziroma posameznik sam, če z njim nima sklenjenega delovnega razmerja.

(5) Strokovna usposabljanja in izpopolnjevanja po tem členu izvajajo organizatorji strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, ki jim je podeljeno javno pooblastilo.

39. člen
(interno strokovno izpopolnjevanje varnostnega osebja)

(1) Imetnik licence in izvajalec internega varovanja je poleg strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja iz 38. člena tega zakona dolžan najmanj enkrat letno zagotoviti interno strokovno izpopolnjevanje varnostnega osebja glede na vrsto del, ki jih opravlja.

(2) Interno strokovno izpopolnjevanje mora vključevati teoretična in praktična znanja, določena z veljavnimi programi strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, ter preverjanje teoretične in praktične usposobljenosti, iz katerega je razvidno, da so udeleženci strokovno usposobljeni za opravljanje določenih nalog zasebnega varovanja.

(3) Imetnik licence in izvajalec internega varovanja sta dolžna evidentirati vsebino in čas trajanja strokovnega izpopolnjevanja, prisotnost varnostnega osebja, rezultate preverjanja in podatke o izvajalcu ter najmanj osem dni pred začetkom o kraju in času strokovnega izpopolnjevanja obvestiti reprezentativno združenje.

40. člen
(strokovna usposobljenost)

(1) Varnostno osebje je strokovno usposobljeno glede na vrsto dela, ki ga opravlja po tem zakonu, če ima:
1. opravljen izobraževalni program s področja zasebnega varovanja, v skladu s predpisi, ki urejajo javne izobraževalne programe,
2. opravljeno strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, kot ga določa ta zakon, in pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo s področja zasebnega varovanja v skladu s predpisi, ki urejajo nacionalne poklicne kvalifikacije, ali
3. na drug način pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo s področja zasebnega varovanja v skladu s predpisi, ki urejajo nacionalne poklicne kvalifikacije, če opravljeno strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, kot ga določa ta zakon, ni obvezno.

(2) Poleg strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka mora varnostno osebje imeti opravljena tudi interna izpopolnjevanja, strokovna izpopolnjevanja in obdobni preizkus strokovne usposobljenosti, določen s tem zakonom.

(3) Varnostno osebje pridobi strokovno usposobljenost za tisto vrsto dela, za katero se je usposobilo po programih strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja.

(4) Osebi, ki je zaključila izobraževalni program, se prizna strokovna usposobljenost glede na izpolnjevanje pogojev, določenih s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti, posamezno nacionalno poklicno kvalifikacijo in sprejetih programov strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja. Pristojni organ primerja vsebine in trajanje programa strokovnega izobraževanja s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti ter s sprejetimi programi in o tem pridobi mnenje reprezentativnega združenja.

41. člen
(obdobni preizkus strokovne usposobljenosti)

(1) Oseba se mora vsakih pet let od opravljenega osnovnega strokovnega usposabljanja oziroma izobraževanja ali na podlagi inšpekcijskega ukrepa iz 7. točke prvega odstavka 74. člena tega zakona udeležiti obdobnega strokovnega izpopolnjevanja po

programih, ki jih določi minister, in uspešno opraviti obdobni preizkus strokovne usposobljenosti.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka preizkusa ne opravi v prvem poskusu, ima pravico preizkus na lastne stroške večkrat ponoviti. Če preizkusa ne opravi niti po treh mesecih od prvega poskusa, se mora ponovno udeležiti obdobnega strokovnega izpopolnjevanja.

(3) Če oseba tudi po šestih mesecih od prvega opravljanja preizkusa tega ne opravi ali se ga sploh ne udeleži, od osnovnega usposabljanja ali prejšnjega obdobnega izpopolnjevanja pa je poteklo že več kot pet let, se šteje, da ni strokovno usposobljena in da ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje zasebnega varovanja.

(4) Oseba lahko kadar koli ponovno opravi obdobno strokovno izpopolnjevanje in pristopi k opravljanju preizkusa.

42. člen
(pristojnosti pristojnega organa na področju strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja)

(1) Pristojni organ zagotavlja pogoje, da je varnostno osebje strokovno usposobljeno za opravljanje nalog zasebnega varovanja. S tem namenom:
- sodeluje pri pripravi poklicnih standardov in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu s predpisi, ki urejajo nacionalne poklicne kvalifikacije;
- določa programe strokovnega usposabljanja, izpopolnjevanja in obdobnega izpopolnjevanja in skrbi za strokovno izvajanje programov;
- nudi strokovno pomoč pri pripravi in izvajanju izobraževalnih programov s področja zasebnega varovanja;
- vodi evidence strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja;
- imenuje člane komisij za preverjanje strokovne usposobljenosti v programih strokovnega izpopolnjevanja in obdobnega izpopolnjevanja.

(2) Minister glede izvajanja strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja določi način izvajanja strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, tarifo, imenovanje in sestavo komisij ter postopek preverjanja znanja, izdajo potrdil o opravljenem strokovnem usposabljanju in izpopolnjevanju ter preizkusu znanja.

(3) Minister določi programe strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja.

(4) S programom strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja se določijo podrobnejša vsebina posameznega programa, trajanje strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, preverjanje znanja, število točk za izračun cene glede na potrebno pokrivanje stroškov za izvedbo programov, kadrovski in materialni pogoji glede na zahtevnost posameznega programa ter zahtevana znanja in spretnosti varnostnega osebja. Program usposabljanja se javno objavi na spletni strani pristojnega organa.

43. člen
(izvajanje strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja)

(1) Minister lahko na podlagi javnega natečaja za izvajanje nalog strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja podeli javno pooblastilo.

(2) Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje pogoje za podelitev javnega pooblastila v skladu z 8. členom tega zakona in naslednje pogoje:

1. da je vpisana v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov vzgoje in izobraževanja;
2. da je vpisana v razvid izvajalcev preverjanja in potrjevanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij;
3. da ima strokovni delavec, ki pri njej vodi strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, najmanj visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri, pedagoško-andragoško izobrazbo in strokovni izpit, predpisan za področje izobraževanja (v nadaljnjem besedilu: strokovni izpit);
4. da ima najmanj eno osebo, ki izpolnjuje pogoje za vodenje postopka pred izdajo odločbe in za odločanje v enostavnih upravnih postopkih na prvi stopnji ter ima najmanj eno leto delovnih izkušenj na področju upravnega postopka;
5. da ima zagotovljene predavatelje in druge strokovne delavce, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane za posamezna področja strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja;
6. da razpolaga s prostori, opremo in učnim gradivom, predpisanim za izvedbo posameznega programa.

V. UKREPI IN DOLŽNOSTI VARNOSTNIKA

1. Dolžnosti

44. člen
(dolžnosti pri uporabi ukrepov)

(1) Uporaba ukrepov varnostnika mora biti strokovna in sorazmerna zakonitemu cilju njihove uporabe, ob upoštevanju človekovih pravic in svoboščin. Varnostnik sme ukrepati samo na način, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, da z najmanjšimi škodljivimi posledicami doseže izvršitev naloge. Pri izvedbi ukrepov nihče ne sme biti podvržen mučenju, nečloveškemu, ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.

(2) Varnostnik je dolžan pravočasno in razumljivo seznaniti osebe s pravili varovanja in redom na varovanem območju. Pred izvedbo ukrepa mora osebo, zoper katero bo ukrepal, če je to glede na okoliščine mogoče, o tem predhodno seznaniti, jo opozoriti na posledice in ji na ta način omogočiti, da se z upoštevanjem opozorila izogne drugim ukrepom. Z uporabo ukrepa mora varnostnik prenehati takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil ukrep uporabljen, ali ob ugotovitvi, da naloge na ta način ne bo mogel opraviti.

(3) Posebej skrbno in obzirno mora varnostnik ravnati v odnosu do otrok in mladoletnikov, invalidov, starejših in bolnih oseb, vidno nosečih žensk ter drugih šibkejših oseb, upoštevaje njihove posebnosti, ki jih je mogoče opaziti.

(4) Imetnik licence ali naročnik storitve zasebnega varovanja varnostniku ne sme odrediti izvajanja ukrepov in nalog v nasprotju z določbami tega zakona ali uporabe drugih prisilnih sredstev, nevarnih predmetov ali živali kot prisilno sredstvo, katerih uporaba je s tem zakonom prepovedana.

(5) Posest in uporaba drugih prisilnih sredstev, nevarnih predmetov in snovi, katerih nabava in posest osebam ni dovoljena ali je omejena, je pri opravljanju nalog zasebnega varovanja prepovedana. Uporaba službenega psa, plinskega razpršilca ali strelnega orožja je pri opravljanju nalog zasebnega varovanja dovoljena le pod pogoji in na način, določen s tem zakonom.

(6) Varnostnik lahko uporablja ukrepe samo na varovanem območju, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

(7) Minister podrobneje predpiše način izvajanja ukrepov varnostnikov in uporabe drugih sredstev.

2. Ukrepi varnostnika

45. člen
(ukrepi varnostnika)

(1) Pri opravljanju nalog zasebnega varovanja sme varnostnik, če so ogroženi življenje, osebna varnost, premoženje, če je kršen red ali javni red na varovanem območju, uporabiti naslednje ukrepe:
1. opozorilo;
2. ustna odredba;
3. ugotavljanje istovetnosti;
4. površinski pregled;
5. preprečitev vstopa oziroma izstopa z varovanega območja;
6. zadržanje osebe;
7. uporaba fizične sile;
8. uporaba sredstev za vklepanje in vezanje.

(2) Uporaba ukrepov od 4. do 8. točke prejšnjega odstavka zoper uradne osebe zavodov za prestajanje kazni zapora, policije, obrambnih sil ter drugih uradnih oseb državnih organov in lokalnih skupnosti, ko na varovanem območju opravljajo svoje uradne naloge, ni dovoljena.

(3) Varnostnik lahko uporabi tudi druge ukrepe, če tako določa zakon, ki ureja posamezno področje (varovanje letališč, igralnic, jedrskih objektov).

(4) Varnostnik lahko uporablja sisteme tehničnega varovanja v skladu s tem zakonom in področno zakonodajo, ki ureja sisteme tehničnega varovanja.

(5) Oseba se je dolžna ravnati v skladu z ukrepi varnostnika.

(6) Oseba ne sme s silo ali grožnjo, da bo neposredno uporabila silo, ovirati ali preprečiti izvedbo ukrepa varnostniku.

46. člen
(opozorilo)

Varnostnik sme opozoriti osebo na okoliščine in ravnanje, ki pomeni ali bi pomenilo kršitev reda ali javnega reda na varovanem območju.

47. člen
(ustna odredba)

Varnostnik sme osebi, ki s svojim ravnanjem krši red ali javni red na varovanem območju, ogroža premoženje, osebno varnost ali življenje ljudi, izreči ustno navodilo ali zahtevo, da s kršitvijo ali ogrožanjem takoj preneha ali da zapusti varovano območje.

48. člen
(ugotavljanje istovetnosti)

Varnostnik sme ugotoviti istovetnost osebe na varovanem območju, kadar je to potrebno za varnost ljudi in premoženja ali oseb, ki jih varuje, ali če tako določa red na varovanem območju.

49. člen
(površinski pregled)

(1) Varnostnik sme površinsko pregledati vrhnja oblačila, notranjost vozila, tovor in prtljago osebe na varovanem območju, če je to potrebno za varnost ljudi in premoženja ali za varnost osebe, ki jo varuje, ali če tako določa red na varovanem območju in če oseba s tem soglaša.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, varnostnik lahko opravi površinski pregled tudi brez soglasja osebe, če obstaja nevarnost napada ali samopoškodovanja, kadar so podani pogoji za zadržanje osebe iz 51. člena tega zakona.

(3) Površinski pregled se opravlja neposredno ali s tehničnimi sredstvi.

(4) Varnostnik zadrži najdene predmete, ki bi se lahko uporabili za napad ali samopoškodovanje, predmete kaznivega dejanja ali prekrška, kot tudi predmete in snovi, ki jih na podlagi zakona ali reda na varovanem območju ni dovoljeno imeti v posesti. Če je najdeno orožje, nevaren predmet ali nevarna snov predmet kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, ali predmet prekrška, mora te predmete izročiti policiji. Druge predmete po prenehanju razlogov za zadržanje vrne osebi, pri kateri so bili najdeni.

50. člen
(preprečitev vstopa na varovano območje)

Varnostnik sme osebi preprečiti vstop na varovano območje:
- če ne soglaša s površinskim pregledom;
- če pri površinskem pregledu najde predmete iz četrtega odstavka 49. člena tega zakona;
- če nasprotuje ugotavljanju njene istovetnosti ali istovetnosti ni mogoče ugotoviti;
- če ne upošteva reda na varovanem območju ali javnega reda ali
- če je to potrebno zaradi preprečitve neposrednega ogrožanja ljudi in premoženja na varovanem območju.

51. člen
(zadržanje osebe)

(1) Varnostnik sme zadržati osebo do prihoda policije, vendar največ dve uri:
- če je bila zalotena v okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti;
- če je bila zalotena pri kršitvi reda ali javnega reda na varovanem območju in ne ravna v skladu z ukrepi varnostnika ali s silo ali grožnjo, da bo neposredno uporabila silo, ovira ali preprečuje izvedbo ukrepa varnostniku ali
- če oseba na varovanem območju ali pri izstopu z varovanega območja odkloni preverjanje istovetnosti ali te ni mogoče ugotoviti ali ne soglaša s površinskim pregledom vrhnjih oblačil, notranjosti vozila, tovora in prtljage.

(2) Šteje se, da je bila oseba zalotena na varovanem območju, kadar dejanje iz prejšnjega odstavka zazna varnostnik neposredno ali s sistemom tehničnega varovanja ali kadar varnostnika obvesti posameznik, ki je osebo zalotil pri dejanju.

(3) Ne glede na določbo šestega odstavka 44. člena tega zakona, lahko varnostnik zaloteno osebo neposredno zasleduje in zadrži tudi zunaj varovanega območja.

(4) O zadržanju osebe mora varnostnik takoj obvestiti policijo.

52. člen
(fizična sila)

Varnostnik sme uporabiti fizično silo, če drugače ne more:
- preprečiti osebi neupravičen vstop na varovano območje;
- odstraniti osebe z varovanega območja, če se tam neupravičeno zadržuje;
- preprečiti neposrednega ogrožanja ljudi ali premoženja;
- odvrniti istočasnega protipravnega napada na sebe ali osebo, ki jo varuje, ali
- zadržati osebe do prihoda policije.

53. člen
(vklepanje ali vezanje)

Varnostnik sme uporabiti sredstva za vklepanje ali vezanje, če s fizično silo ne more preprečiti neposrednega ogrožanja ljudi ali premoženja, odvrniti istočasnega protipravnega napada na sebe ali osebo, ki jo varuje, ali če drugače ne more zadržati osebe do prihoda policije.

3. Uporaba drugih sredstev

54. člen
(plinski razpršilec)

(1) Varnostnik sme uporabiti plinski razpršilec, le če ne more drugače odvrniti istočasnega protipravnega napada na sebe.

(2) Varnostniki morajo biti za uporabo plinskega razpršilca usposobljeni po programu, ki ga določi minister.

55. člen
(službeni pes)

(1) Varnostnik sme z namenom varovanja ljudi in premoženja na varovanem območju uporabljati posebej usposobljenega službenega psa, da z vohom ali vidom zazna prisotnost oseb ali snovi. Pes mora imeti nagobčnik in mora biti na vrvici pod neposrednim nadzorom varnostnika.

(2) Varnostnik in službeni pes morata biti usposobljena po programu, ki ga določi minister.

56. člen

(nošenje in uporaba orožja)

(1) Med opravljanjem nalog zasebnega varovanja sme varnostnik, razen varnostnika čuvaja, nositi strelno orožje v skladu z zakonom, ki ureja posest in nošenje orožja.

(2) Pri opravljanju nalog zasebnega varovanja sme varnostnik uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače:
1. zavarovati življenja ljudi ali
2. preprečiti neposrednega protipravnega napada, s katerim je ogroženo njegovo življenje ali življenje osebe, ki jo varuje.

(3) Preden varnostniki uporabijo strelno orožje, morajo, kadar okoliščine to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabili strelno orožje, opozoriti s klicem: »Stoj, streljal bom!« in z opozorilnim strelom.

(4) Varnostniki, ki nosijo in uporabljajo strelno orožje, se morajo redno strokovno usposabljati v ravnanju s strelnim orožjem in njegovi uporabi.

4. Presoja zakonitosti in strokovnosti ter poročanje

57. člen
(ocena uporabe ukrepov varnostnika in poročanje)

(1) Varnostnik, ki osebo zadrži, uporabi sredstva za vklepanje in vezanje, fizično silo, plinski razpršilec ali strelno orožje, je dolžan o tem takoj obvestiti policijo. Če je oseba pri uporabi ukrepov varnostnika telesno poškodovana tako, da potrebuje medicinsko pomoč, je varnostnik dolžan poskrbeti, da jo čim prej dobi, in o tem takoj obvestiti policijo. Policijo obvesti tudi, če uporabi službenega psa v nasprotju z določbami tega zakona.

(2) Imetnik licence je dolžan v primerih iz prejšnjega odstavka najkasneje v 48 urah od uporabe ukrepov in drugih sredstev o tem pisno poročati policijski postaji, na območju katere so bili uporabljeni. Pisno poročilo o uporabi ukrepov varnostnika, ki ga pripravi varnostni menedžer, mora vsebovati podatke, ki jih za posamezno evidenco določa četrti odstavek 82. člena tega zakona.

(3) Policija v okviru svojih pristojnosti po zakonu, ki ureja policijo, zakonu, ki ureja kazenski postopek, predpisih s področja prekrškov in drugih predpisih, preuči poročilo o uporabi ukrepov varnostnika, po potrebi zbere obvestila od oškodovanca, prič in udeležencev ter od imetnika licence zahteva še dodatna pojasnila. Če pri uporabi ukrepov ugotovi nezakonitost ali nestrokovnost, izvede postopek v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek ali postopek o prekrških.

(4) Če policija v okviru izvajanja nalog ali pristojnosti iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obstaja možnost, da je varnostno osebje nezakonito ali nestrokovno uporabilo ukrep, ali da je varnostno osebje ali imetnik licence kršilo določila tega zakona, o tem obvesti pristojni organ in imetnika licence.

(5) Imetnik licence o uporabi ukrepov varnostnika in drugih sredstev pripravi skupno poročilo do 31. januarja za preteklo koledarsko leto in ga posreduje reprezentativnemu združenju. Na njegovo zahtevo pripravi tudi vmesno poročilo. Reprezentativno združenje pripravi skupno poročilo za vse imetnike licenc do 31. marca za preteklo koledarsko leto in ga posreduje pristojnemu organu.

(6) Skupno poročilo o uporabi ukrepov varnostnika iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o vrsti, času in kraju uporabe ukrepov varnostnika ali drugih sredstev, obveščanje policije, razlog uporabe, osebno ime varnostnika, ki je ukrep uporabil, posledice uporabe ter oceno zakonitosti in strokovnosti uporabljenega ukrepa.

58. člen
(obveščanje o kaznivem dejanju)

Če varnostnik pri opravljanju nalog zasebnega varovanja ugotovi, da se pripravlja, izvršuje ali je izvršeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, je dolžan v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, o tem takoj obvestiti najbližjo policijsko postajo ali podati ovadbo pristojnemu državnemu organu.

59. člen
(varstvo pravic posameznika)

(1) Če posameznik meni, da so bile pri izvajanju ukrepov varnostnika kršene njegove pravice ali svoboščine, ima pravico podati pritožbo imetniku licence, pri katerem je bil v času dejanja varnostnik v delovnem razmerju.

(2) Imetnik licence obravnava pritožbo in o svojih ugotovitvah glede utemeljenosti pritožbe seznani pritožnika v roku 30 dni od prejema pritožbe.

(3) Če imetnik licence v postopku ugotovi, da ima dejanje varnostnika znake kaznivega dejanja ali prekrška, o tem takoj obvesti policijo ali poda ovadbo pristojnemu državnemu organu.

(4) Imetnik licence na zahtevo reprezentativnega združenja ali pristojnega organa pripravi poročilo o podanih pritožbah.

VI. OZNAKE IN DELOVNA OBLEKA

60. člen
(oznake)

(1) Oznaka je simbol, ki ga sestavlja naziv ali ime firme ali skrajšana firma imetnika licence v velikih tiskanih črkah. Namesto oznake se lahko uporablja znak ali logotip. Oznaka mora biti takšne velikosti in barve ter pritrjena tako, da je jasno vidna glede na barvo podlage.

(2) Vozila, namenjena intervencijski vožnji, in druga vozila imetnikov licenc, ki uporabljajo v cestnem prometu rumeno utripajočo luč, morajo biti na levem in desnem boku opremljena z oznako iz prvega odstavka tega člena in napisom »VAROVANJE«. Napis mora biti v velikih tiskanih črkah, višine najmanj 100 mm in v takšni barvi, da je jasno viden glede na barvo podlage. Poleg napisa »VAROVANJE« pa je lahko tudi napis v tujem jeziku.

(3) V skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena so lahko označena tudi druga vozila imetnika licence.

61. člen
(delovna obleka)

(1) Varnostnik čuvaj, varnostnik, varnostnik nadzornik in varnostni tehnik nosijo med opravljanjem nalog delovno obleko, ki je na rokavu ali na sprednjem prsnem delu opremljena z oznako imetnika licence premera najmanj 50 mm in na sprednjem delu s priimkom in začetno črko imena varnostnega osebja ter napisom »VAROVANJE«. Napisa na prednjem delu morata biti v velikih tiskanih črkah višine najmanj 10 mm in v taki barvi, da sta jasno vidna glede na barvo podlage. Namesto priimka in začetke črke imena varnostnega osebja je lahko na vidnem mestu nameščena službena izkaznica.

(2) Varnostnik, ki opravlja varovanje javnih zbiranj, varovanje in prevoz gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk, intervencijo, ali če opravlja naloge zasebnega varovanja na javnih krajih, mora imeti na hrbtnem delu vrhnjega oblačila ali opreme na sredini napis »VAROVANJE«. Napis mora biti v velikih tiskanih črkah, višine najmanj 80 mm in mora biti v takšni barvi, da je jasno viden glede na barvo podlage. Poleg napisa »VAROVANJE« je lahko tudi napis v tujem jeziku.

(3) Varnostnik telesni stražar lahko varovanje oseb opravlja v civilni obleki. Varnostni menedžer lahko neposredno opravlja naloge zasebnega varovanja in izvaja ukrepe varnostnika samo v delovni obleki.

62. člen
(določitev oznak, delovne obleke, opreme in vozil)

(1) Imetnik licence v skladu z določbami tega zakona z internim aktom določi oznake, delovno obleko, opremo in vozila, s katerim opravlja zasebno varovanje, in ga posreduje pristojnemu organu. Oznaka mora biti v takšni obliki, da je mogoča objava na spletnih straneh pristojnega organa. Imetnik licence mora oznako javno objaviti in jo posredovati pristojnemu organu, da ga vnese v evidenco imetnikov licenc.

(2) Imetnik licence je dolžan poskrbeti, da je varnostno osebje opremljeno v skladu z določbami internega akta in določbami tega zakona.

(3) Delovna obleka, oprema in vozila imetnika licence po barvni kombinaciji, kroju in oznakah ne smejo biti enaki ali podobni uniformi ali oznakam uradnih oseb policije, zavodov za prestajanje kazni zapora, obrambnih sil ter drugih uradnih oseb državnih organov in lokalnih skupnosti.

(4) Oznake imetnikov licenc se morajo jasno razlikovati od oznak vseh drugih imetnikov licenc. Povezani imetniki licenc lahko uporabljajo v oznaki skupne sestavine.

VII. POGOJI, KI JIH MORAJO IZPOLNJEVATI TUJE OSEBE, ČE ŽELIJO OPRAVLJATI ZASEBNO VAROVANJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

63. člen
(splošni pogoji)

(1) Tuja oseba lahko pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, opravlja zasebno varovanje v Republiki Sloveniji stalno, prek ustanovljene podružnice v Republiki Sloveniji, občasno (čezmejno, začasno) ali na podlagi delovnega razmerja. Zasebno varovanje opravlja na podlagi licence oziroma službene izkaznice, pridobljene v Republiki Sloveniji, ali na podlagi pravice do opravljanja zasebnega varovanja, pridobljene v matični državi, in soglasja pristojnega organa. Pristojni organ na podlagi vloge tuji osebi podeli soglasje s certifikatom. Obliko in vsebino certifikata o soglasju določi minister.

(2) Matična je tista država, v kateri je tuja oseba pridobila pravico do opravljanja zasebnega varovanja po predpisih te države.

(3) Za postopek odločanja o pravici tuje osebe do opravljanja zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji, za pomen izrazov ter postopek izdaje soglasja se uporabljajo predpisi, ki urejajo področje storitev na notranjem trgu Evropske unije, in predpisi s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji, če ni s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, določeno drugače. Pristojni organ izvaja vse naloge in obveznosti, ki jih ti predpisi določajo za pristojni organ, če s tem zakonom ni določeno drugače.

64. člen
(načelo enakopravnosti)

Tuja oseba je glede pravice do opravljanja zasebnega varovanja in pridobitve licence ali službene izkaznice v Republiki Sloveniji izenačena s pravnimi in fizičnimi osebami iz Republike Slovenije, zaradi česar se pod enakimi pogoji, kot veljajo za tujo osebo, presoja tudi vloga slovenskega državljana, ki je opravljal ali še opravlja zasebno varovanje in je pridobil pravico do opravljanja zasebnega varovanja v tujini.

65. člen
(priznavanje poklicnih kvalifikacij pridobljenih v tujini)

(1) Tuji osebi se na njeno zahtevo prizna poklicna kvalifikacija, pridobljena v tujini, v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji.

(2) Pod enakimi pogoji, kot veljajo za tujo osebo, se presoja tudi vloga slovenskega državljana, ki je pridobil strokovno ali poklicno kvalifikacijo v tujini.

(3) Pred prvim začetkom opravljanja zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji pristojni organ na podlagi vloge osebe pridobljene kvalifikacije primerja s kvalifikacijami, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in odloči v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena.

66. člen
(pridobitev soglasja za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja)

(1) Tuja oseba, ki ima v matični državi pridobljeno pravico do opravljanja zasebnega varovanja, mora pred prvim opravljanjem zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji pridobiti soglasje pristojnega organa v Republiki Sloveniji.

(2) V postopku podelitve soglasja za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja ali storitve v Republiki Sloveniji se preveri, ali tuja oseba izpolnjuje enakovredne pogoje, kvalifikacije in standarde, kot veljajo za opravljanje zasebnega varovanja na podlagi tega zakona.

(3) Tuja oseba, ki v Republiki Sloveniji želi opravljati zasebno varovanje, pošlje pristojnemu organu vlogo za pridobitev soglasja pisno ali v elektronski obliki. Minister določi vsebino vloge za pridobitev soglasja.

(4) Če opravljanje dejavnosti ali poklica zasebnega varovanja v matični državi ni pravno urejeno, mora tuja oseba poleg ostalih dokazil predložiti tudi dokazila, da je opravljala

posamezno obliko zasebnega varovanja neprekinjeno ali skupno vsaj dve leti v zadnjih desetih letih.

(5) Listinam, ki jih je treba priložiti za pridobitev licence, službene izkaznice ali za pridobitev soglasja za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji, mora biti priložen prevod v slovenski jezik.

(6) Če tuja oseba izpolnjuje vse pogoje, pristojni organ podeli soglasje k opravljanju zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji, osebo vpiše v evidenco imetnikov licenc ali v evidenco imetnikov službenih izkaznic.

(7) Varnostnemu osebju, ki v matični državi nima podeljene službene izkaznice, pristojni organ po uradni dolžnosti izda službeno izkaznico, s katero izkazuje pravico do opravljanja nalog zasebnega varovanja v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom.

(8) Varnostno osebje, ki ima službeno izkaznico izdano v matični državi, mora imeti pri sebi prevod službene izkaznice v slovenski jezik ali službeno izkaznico, ki mu jo podeli pristojni organ.

67. člen
(tuja oseba iz tretjih držav)

Tuja oseba iz tretjih držav, in ima v matični državi pridobljeno pravico do opravljanja zasebnega varovanja, lahko opravlja zasebno varovanje v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji, kot veljajo za tuje osebe, ob dodatnem pogoju vzajemnosti.

68. člen
(zavrnitev in odvzem soglasja)

(1) Tuji osebi in tuji osebi iz tretjih držav se soglasje zavrne, če ne izpolnjuje pogojev, določenih s tem zakonom.

(2) Soglasje se odvzame pod pogoji, ki jih za odvzem licence ali službene izkaznice določa ta zakon.

VIII. OBVEZNO ORGANIZIRANJE VAROVANJA

69. člen
(zavezanci)

(1) Na predlog ministrstva, pristojnega za posamezno področje, vlada s sklepom določi gospodarske družbe, samostojne podjetnike posameznike, zavode, državne organe, javne agencije, organizacije ter druge pravne in fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: zavezanci), ki morajo organizirati varovanje, po potrebi pa tudi konkretne varnostne ukrepe, če:

- uporabljajo ali hranijo radioaktivne snovi, jedrska goriva, odpadke in druge ljudem in okolju nevarne snovi in naprave;
- upravljajo zmogljivosti, sisteme ali njihove dele, ki so bistveni za vzdrževanje ključnih družbenih funkcij, zdravja, varnosti, zaščite, gospodarske in družbene blaginje ljudi ter katerih okvara ali uničenje bi imela resne posledice na nacionalno varnost Republike Slovenije zaradi nezmožnosti vzdrževanja teh funkcij (promet, energija, telekomunikacije);

- hranijo arhivsko gradivo in predmete, ki predstavljajo kulturno dediščino;
- upravljajo javna letališča ali morska pristanišča za mednarodni javni promet ali izvajajo prevoze v mednarodnem letalskem in morskem prometu ali
- je iz posebnih varnostnih razlogov nujno potrebno.

(2) Posebni varnostni razlog iz pete alineje prejšnjega odstavka je podan, kadar zavezanec opravlja dejavnost, pri kateri obstaja predvidljiva možnost nepričakovane nevarnosti ali povečana stopnja tveganja za varnost ljudi ali premoženja. Predlog za obvezno varovanje na podlagi tega odstavka lahko poda tudi pristojni organ.

(3) Vlada z uredbo podrobneje določi obvezno organiziranje varovanja, s katerim opredeli način in obseg varovanja, vsebino programa varovanja, načrt varovanja, ocene stopnje tveganja in varnostne ukrepe na varovanem območju.

70. člen
(poslovanje z gotovino in drugimi vrednostmi)

(1) Varovanje so obvezni organizirati tudi subjekti, ki na posameznem objektu neposredno poslujejo z gotovino ter drugimi vrednostmi v protivrednosti najmanj 200.000 eurov (banke, hranilnice, menjalnice, igralnice, igralni saloni, pošte in subjekti, ki se ukvarjajo z drugimi finančnimi storitvami ali neposredno poslujejo z vrednostmi).

(2) Subjekti iz prejšnjega odstavka tega člena morajo prenos in prevoz gotovine in drugih vrednostnih pošiljk opravljati v skladu s pravilnikom, ki ureja način prevoza in varovanja gotovine ter drugih vrednostnih pošiljk.

71. člen
(varovanje na javnih prireditvah)

(1) Organizatorju prireditve, ki mora v skladu z zakonom, ki ureja javna zbiranja, zagotoviti vzdrževanje reda z varnostniki v skladu s predpisi, ki urejajo zasebno varovanje, vlada z uredbo določi način in obseg organiziranja varovanja, varnostne ukrepe in vsebino načrta varovanja.

(2) Varnostniki, ki opravljajo varovanje na javnih prireditvah, nosijo delovno obleko in uporabljajo ukrepe v skladu s tem zakonom.

(3) Podatki o organizatorju prireditve (naziv firme ali ime in priimek fizične osebe) in naslovu, kjer se izvaja varovanje javne prireditve v skladu s tem členom, so javni in se objavijo na spletni strani pristojnega organa.

72. člen
(organiziranje varovanja)

(1) Zavezanci ali subjekti iz 69., 70. in 71. člena tega zakona organizirajo varovanje tako, da sami pridobijo licenco v skladu z določbami tega zakona ali sklenejo pogodbo o varovanju z drugim imetnikom licence.

(2) Zavezanci ali subjekti iz 69. in 71. člena tega zakona o organiziranju varovanja obvestijo pristojni organ.

(3) Obseg varovanja se določi glede na oceno stopnje tveganja z načrtom varovanja, ki ga izdela imetnik licence, potrdi pa ga zavezanec ali subjekt iz 69., 70. ali 71. člena tega zakona, ki je odgovoren za njegovo izvajanje.

(4) Zavezanci iz 69. člena uskladijo načrte varovanja z ukrepi pristojnih policijskih postaj in z drugimi službami, ki so pristojne za izvedbo varovanja, zaščite in reševanja ter jih obveščajo o spremembah, ki se nanašajo na njihovo delo.

IX. NADZOR

73. člen
(pristojnost)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja inšpektorat ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

(2) Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za opravljanje inšpekcijskega nadzora uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Za izvajanje svojih nalog inšpektorji sodelujejo z državnimi organi in organizacijami ter nosilci javnih pooblastil ter zahtevajo pomoč policije, drugih inšpekcijskih služb in strokovnjakov s posameznih strokovnih področij, ki so predmet nadzora.

(3) Inšpektorji samostojno opravljajo naloge inšpekcijskega nadzora, izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku in odrejajo druge ukrepe, v skladu z zakonom. Inšpektorji imajo pri svojem delu pravico vpogledati v podatke, ki so označeni kot poslovna skrivnost ali tajnost. Pri tem so zavezani k varovanju teh podatkov.

(4) Nadzor nad izvrševanjem določb drugega odstavka 3. člena, četrtega, sedmega in osmega odstavka 11. člena, petega in šestega odstavka 45. člena, prvega, drugega in tretjega odstavka 56. člena, prvega in drugega odstavka 57. člena in 61. člena tega zakona opravlja tudi policija.

74. člen
(inšpekcijski ukrepi)

(1) Inšpektorji imajo poleg pooblastil in ukrepov, določenih v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, pravico in dolžnost:

1. zahtevati od odgovorne osebe pisna pojasnila v zvezi s predmetom nadzora;
2. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sami določijo;
3. zaseči predmete ali dokumentacijo, ki so v povezavi s kršitvami iz tega zakona;
4. prepovedati opravljanje neposrednega dela in nalog varnostnega osebja, ki ne izpolnjuje pogojev, predpisanih s tem zakonom;
5. začasno prepovedati opravljanje zasebnega varovanja na varovanem območju do odprave ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;
6. od organizatorja zahtevati prekinitev in razpustitev prireditve, prostore pa zapečatiti do odprave pomanjkljivosti v primeru ugotovljenih pomanjkljivostih ali nepravilnostih pri varovanju javnih prireditev, za katere je določeno obvezno organiziranje varovanja;
7. napotiti varnostnika na ponovno obdobno strokovno izpopolnjevanje in obdobni preizkus strokovne usposobljenosti, če je bilo pri uporabi ukrepov varnostnika ugotovljeno nezakonito ali nestrokovno ravnanje;
8. predlagati pristojnemu organu odvzem licence, službene izkaznice, javnega pooblastila ali sprejetje drugih ukrepov v skladu s tem zakonom.

(2) Inšpektorji prepovejo opravljanje zasebnega varovanja na varovanem območju vsakomur, kdor:

1. ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zasebnega varovanja v skladu s tem zakonom;
2. nima pravice opravljanja dejavnosti ali jo opravlja v nasprotju s podeljeno pravico;
3. opravlja dejavnost v času, ko mu je ta pravica omejena ali prepovedana;
4. opravlja zasebno varovanje brez pisne pogodbe ali v nasprotju z njo;
5. opravlja zasebno varovanje z osebami, ki ne izpolnjujejo pogojev za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja ali
6. opravlja dejavnosti, nezdružljive z zasebnim varovanjem.

(3) Zoper odločbo inšpektorja iz 5. ali 6. točke prvega odstavka tega člena je v osmih dneh od njene vročitve dovoljena pritožba pristojnemu organu. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) O pritožbi odloči pristojni organ v osmih delovnih dneh.

75. člen
(zaseg predmetov)

(1) Organi pristojni za nadzor tega zakona lahko v skladu z zakonom, ki ureja postopek o prekrških, zasežejo predmete ali dokumentacijo, ki so bili uporabljeni pri izvajanju kršitev tega zakona ali ki so s takimi kršitvami nastali.

(2) O zasegu iz prejšnjega odstavka se izda pisno potrdilo z natančnimi podatki o zaseženem predmetu.

X. EVIDENCE

76. člen
(evidence)

(1) Pristojni organ, organizator strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ter imetnik licence upravljajo evidence, določene s tem zakonom, za namene, kot jih določa ta zakon.

(2) Namen vodenja evidenc je spremljanje in zagotavljanje podatkov o imetnikih licenc in službenih izkaznic, ki imajo pravico opravljati zasebno varovanje, ter za odločanje o njihovih pravicah in obveznostih, zagotavljanje podatkov o izvajalcih internega varovanja, o organizatorjih strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja in o strokovnem usposabljanju in izpopolnjevanju varnostnega osebja.

(3) Pristojni organ vodi evidenco:

1. imetnikov licenc;
2. izvajalcev internega varovanja;
3. imetnikov službenih izkaznic;
4. organizatorjev strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja.

(4) Organizator strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja vodi evidenco strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja.

(5) Imetnik licence vodi evidenco:

1. varnostnega osebja;
2. pogodb o opravljanju storitev zasebnega varovanja;

3. pritožb;
4. uporabe ukrepov varnostnika, plinskega razpršilca, službenega psa in strelnega orožja.

77. člen
(evidenca imetnikov licenc)

(1) Evidenca imetnikov licenc obsega naslednje podatke:
1. naziv firme;
2. sedež;
3. matično številko;
4. šifro dejavnosti;
5. številko in vrsto izdane licence;
6. kršitve tega zakona;
7. datum izdaje in odvzema ter status posamezne licence.

(2) Evidenca obsega tudi oznako oziroma znak ali logotip imetnika licence, če ga ta uporablja namesto oznake.

(3) Podatki o nazivu firme, številki in vrsti veljavne licence so javni in se objavijo na spletni strani pristojnega organa.

78. člen
(evidenca izvajalcev internega varovanja)

(1) Evidenca izvajalcev internega varovanja vsebuje naslednje podatke:
1. naziv firme;
2. sedež;
3. matično številko;

(2) Podatki o nazivu firme in sedežu so javni in se objavijo na spletnih straneh pristojnega organa.

79. člen
(evidenca imetnikov službenih izkaznic)

Evidenca imetnikov službenih izkaznic vsebuje naslednje podatke:
1. osebno ime;
2. rojstni podatki (dan, mesec, leto, kraj rojstva) in EMŠO;
3. stalno in začasno prebivališče;
4. državljanstvo;
5. številka in vrsta službene izkaznice;
6. fotografija osebe;
7. kršitve tega zakona;
8. datum podelitve, odvzema in status službene izkaznice;
9. datum in vrsta strokovne usposobljenosti (izobraževanje, strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, obdobno izpopolnjevanje, usposobljenost za nošenje orožja, uporabo službenih psov, plinskega razpršilca in druge oblike usposabljanja);
10. datum sklenitve in prenehanja delovnega razmerja.

80. člen
(evidenca organizatorjev strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja)

(1) Evidenca organizatorjev strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja vsebuje naslednje podatke:

1. podatke o organizatorjih strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, ki jim je podeljeno javno pooblastilo (naziv, sedež, matična številka, številka in datum odločbe o podelitvi javnega pooblastila);
2. vrsta in trajanje posameznih programov strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja.

(2) Podatki iz te evidence so javni in se objavijo na spletnih straneh pristojnega organa.

81. člen
(evidenca strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja)

(1) Organizator usposabljanja vodi evidenco strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. podatke o izvajalcih posameznih programov strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja (osebno ime, rojstni podatki, stalno ali začasno prebivališče, strokovna usposobljenost in navedba teme oziroma predmeta, ki ga predava);
2. podatke o osebah, ki so se udeležili strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanj (osebno ime, rojstni podatki, stalno ali začasno prebivališče, potrdila o opravljenih usposabljanjih).

(3) Podatke o udeležencih strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja iz druge točke prejšnjega odstavka organizator usposabljanja takoj po opravljenem usposabljanju posreduje pristojnemu organu za vpis v evidenco imetnikov službenih izkaznic ali podatek neposredno vnese v računalniško vodeno evidenco imetnikov službenih izkaznic pri pristojnem organu.

82. člen
(evidence pri imetniku licence)

(1) Evidenca varnostnega osebja vsebuje: podatke o varnostnem osebju, ki je v delovnem razmerju pri imetniku licence – osebno ime, rojstni podatki, EMŠO, stalno in začasno prebivališče, državljanstvo, vrsta del, ki jih opravlja, in številka službene izkaznice, podatek o strokovni usposobljenosti (izobraževanja, usposabljanja, izpopolnjevanja, obdobna izpopolnjevanja, usposobljenost za nošenje orožja, uporabo službenega psa in plinskega razpršilca z navedbo vsebine, datum in število ur izpopolnjevanja in rezultate preizkusa), podatek o zadolžitvi s sredstvi za vezanje in vklepanje, s plinskim razpršilcem oziroma strelnim orožjem ter datum nastopa in prenehanja delovnega razmerja ter čas zaposlitve.

(2) Evidenca pogodb o opravljanju storitev zasebnega varovanja vsebuje: podatke o naročniku storitev varovanja (osebno ime in naslov fizične osebe oziroma firma in sedež pravne osebe); o pogodbi o opravljanju storitev varovanja (zaporedna številka pogodbe, datum sklenitve in datum izpolnitve pogodbe); o obliki zasebnega varovanja (navedba oblike varovanja in opis vsebine predmeta pogodbe).

(3) Evidenca pritožb vsebuje: podatke o pritožniku in varnostniku, zoper katerega je bila dana pritožba (osebno ime, rojstni podatki, stalno ali začasno prebivališče), podatke o uporabljenem ukrepu varnostnika; oceno utemeljenosti pritožbe; podatke o ravnanju ali postopku imetnika licence.

(4) Evidenca o uporabi ukrepov varnostnika in drugih sredstev vsebuje: podatke o vrsti ukrepa varnostnika (zadržanje, uporaba fizične sile, sredstev za vklepanje in vezanje), uporabi plinskega razpršilca ali strelnega orožja; razlogu uporabe; o varnostniku, ki je ukrep uporabil (osebno ime, rojstni podatki, EMŠO ter naziv in sedež imetnika licence); o osebi, zoper katero je bil ukrep uporabljen (osebno ime, rojstni podatki, stalno ali začasno prebivališče); času in kraju; času obveščanja in predaje osebe policiji; morebitnih telesnih poškodbah in ocena o zakonitosti in strokovnosti uporabljenega ukrepa.

83. člen
(ravnanje s podatki)

(1) Pristojni organ podatke iz evidenc, ki jih vodi na podlagi tega zakona, zbira neposredno od pravne ali fizične osebe, na katero se nanašajo.

(2) Kadar pristojni organ pridobi podatke o posamezniku ali pravni oziroma fizični osebi iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov, o tem ni dolžan obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo. Upravljavci zbirk podatkov so pristojnemu organu na njegovo zaprosilo dolžni posredovati podatke, ki jih ta potrebuje iz izvrševanje nalog po tem zakonu.

(3) Nosilci javnega pooblastila, podeljenega na podlagi tega zakona, lahko iz evidenc, ki jih vodi pristojni organ, pridobijo osebne in druge podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog po tem zakonu.

(4) Upravljavci evidenc in upravičenci do vpogleda so podatke iz evidenc, s katerimi so se seznanili, dolžni varovati v skladu z zakoni, ki urejajo varstvo teh podatkov, in jih uporabiti le pri opravljanju nalog iz svoje pristojnosti ali drugih nalog po tem zakonu ali za izpolnitev obveznosti po drugem zakonu.

(5) Z namenom ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za opravljanje zasebnega varovanja lahko pristojni organ za vodenje in upravljanje zbirk podatkov podatke brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblaščeni organi:

- centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, EMŠO, naslov stalnega in začasnega prebivališča, podatke o šolski izobrazbi ter datume in podatke o dogodkih, spremembah in popravkih);
- evidence kaznivih dejanj in evidence prekrškov, ki jo vodi policija;
- kazenske in prekrškovne evidence, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje;
- poslovni register Slovenije;
- evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (podatek o sedanji in prejšnjih zaposlitvah);
- evidence podeljenih certifikatov o pridobljeni nacionalni poklicni kvalifikaciji, ki jo vodi Center za poklicno izobraževanje (ime in priimek imetnika certifikata, EMŠO imetnika certifikata, koda in naziv NPK-ja in datum pridobitve certifikata);
- davčne evidence (davčna številka, firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov in podatke o izpolnjevanju davčnih obveznostih), ki jo vodi pristojni davčni organ;
- zbirk podatkov, ki jih vodijo inšpekcijski organi o inšpekcijskih postopkih ali prekrškovni organi v postopkih o prekrški, ki potekajo, in odločbah, zoper pravne in fizične osebe po tem zakonu;
- zbirk podatkov o sodnih odločbah, zoper pravne in fizične osebe po tem zakonu.

(6) Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje zasebnega varovanja se lahko evidence imetnikov licenc in imetnikov službenih izkaznic v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, povezujejo med seboj in z evidencami iz prve, četrte in pete

alineje petega odstavka tega člena. Za povezovanje evidenc se za osebne podatke uporablja EMŠO ali davčna številka ali matična številka poslovnega subjekta.

84. člen
(dolžnost obveščanja)

(1) Imetnik licence, izvajalec internega varovanja, imetnik službene izkaznice, organizator strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ali drug nosilec javnega pooblastila na podlagi tega zakona, je dolžan vsako spremembo podatkov iz evidenc, ki se vodijo o njem na podlagi tega zakona, pisno sporočiti upravljavcu evidence v osmih dneh od nastale spremembe.

(2) Imetnik licence ali izvajalec internega varovanja je dolžan datum sklenitve in prenehanja delovnega razmerja varnostnega osebja pisno sporočiti upravljavcu evidence v osmih dneh od nastale spremembe.

(3) Pogrešitev, izgubo ali tatvino certifikata o licenci ali službene izkaznice mora imetnik v roku osmih dni naznaniti upravljavcu evidence. V naznanitvi navede podatke imetnika in resnične podatke o okoliščinah pogrešitve, izgube ali tatvine. Upravljavec evidence v evidenco vpiše zaznamek o statusu certifikata o licenci ali službene izkaznice.

85. člen
(upravičenci do vpogleda v evidence)

(1) Inšpektorat, pristojen za notranje zadeve, in policija imata pravico vpogleda v evidence, ki se vodijo na podlagi tega zakona, v okviru pristojnosti, ki jih imata po tem zakonu.

(2) Pristojni organ ima pravico vpogleda v evidence, ki jih na podlagi tega zakona vodijo nosilci javnega pooblastila.

(3) Reprezentativno združenje ima pravico vpogleda v evidence po tem zakonu v okviru pristojnosti, ki jih ima po tem zakonu.

(4) Upravljavci evidenc so upravičencem iz tega člena dolžni posredovati podatke iz evidenc.

86. člen
(čas hrambe podatkov)

(1) Podatki iz evidence imetnikov licenc, evidence izvajalcev internega varovanja, evidence imetnikov službenih izkaznic in evidence organizatorjev strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja se hranijo še pet let od prenehanja ali odvzema licence oziroma službene izkaznice.

(2) Po prenehanju ali odvzemu licence oziroma službene izkaznice se v evidenci imetnikov licenc in imetnikov službenih izkaznic vodijo le podatki o osebnem imenu, rojstni podatki, podatki o firmi in sedežu, podatki o prenehanju delovnega razmerja ter podatki o odvzemu licence oziroma službene izkaznice.

(3) Podatki iz evidence strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja se hranijo trajno.

(4) Podatki iz evidenc pri imetniku licence se hranijo pet let od vnosa v evidenco.

(5) Po preteku rokov se podatki arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive, podatki iz evidenc pri imetniku licence pa se uničijo.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

87. člen

(1) Z globo od 4.000 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:
1. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 3. člena tega zakona;
2. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 8. člena tega zakona;
3. ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, petim ali šestim odstavkom 11. člena tega zakona;
4. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 12. člena tega zakona;
5. ravna v nasprotju s 13. členom tega zakona;
6. ravna v nasprotju z 18. členom tega zakona;
7. ravna v nasprotju z 31. členom tega zakona;
8. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 44. člena tega zakona;
9. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 63. člena tega zakona;
10. ravna v nasprotju z 72. členom tega zakona.

(2) Z globo od 600 do 1.200 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

88. člen

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:
1. ravna v nasprotju s sedmim ali osmim odstavkom 8. člena tega zakona;
2. ravna v nasprotju s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona;
3. ravna v nasprotju z devetim odstavkom 11. člena tega zakona;
4. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 17. člena tega zakona;
5. ravna v nasprotju s tretjim, četrim ali petim odstavkom 27. člena tega zakona;
6. ravna v nasprotju z 39. členom tega zakona;
7. ravna v nasprotju z drugim, petim ali šestim odstavkom 57. člena tega zakona;
8. ravna v nasprotju z 59. členom tega zakona;
9. ravna v nasprotju z 62. členom tega zakona;
10. ravna v nasprotju s petim odstavkom 76. člena tega zakona;
11. ravna v nasprotju s 84. členom tega zakona;
12. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 85. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 600 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 600 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

89. člen

(1) Z globo od 200 do 400 eurov se kaznuje posameznik, če:
1. ravna v nasprotju s šestim, sedmim ali osmim odstavkom 11. člena tega zakona;
2. ravna v nasprotju s 14. členom tega zakona;
3. ravna v nasprotju s petim odstavkom 18. člena tega zakona;
4. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 35. člena tega zakona;
5. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 36. člena tega zakona;
6. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 37. člena tega zakona;
7. ravna v nasprotju s prvim, drugim, petim ali šestim odstavkom 44. člena tega zakona;
8. ravna v nasprotju z drugim ali petim odstavkom 45. člena tega zakona;
9. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 49. člena;
10. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 57. člena tega zakona;
11. ravna v nasprotju z 58. členom tega zakona;
12. ravna v nasprotju z 61. členom tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 600 eurov se kaznuje posameznik, če:
1. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 3. člena;
2. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 11. člena;
3. ravna v nasprotju s šestim odstavkom 45. člena.

90. člen

Organi, pristojni za izvajanje nadzora nad izvrševanjem tega zakona, lahko za prekrške iz 87., 88. in 89. člena tega zakona v hitrem postopku izrečejo globo, ki je višja od najnižje predpisane globe, v okviru razpona, predpisanega s tem zakonom.

XII. POSEBNE DOLOČBE

91. člen
(sprejem predpisov)

Minister najkasneje v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona podrobneje določi:
- vsebino vloge za pridobitev licence in službene izkaznice, varnostno preverjanje, soglasje tujim osebam ter izvajanje internega varovanja;
- obliko, ceno in vsebino službenih izkaznic, certifikata o licenci in certifikata o soglasju;
- pogoje za opravljanje zasebnega varovanja;
- način in vsebino izvajanja strokovnega nadzora reprezentativnega združenja ter pristojnosti in sestavo neodvisnih komisij;
- standarde, ki so obvezni na področju zasebnega varovanja;
- izvajanje strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

92. člen
(uskladitev poslovanja)

(1) Imetniki licenc uskladijo svoje poslovanje v zvezi z izpolnjevanjem nacionalnih SIST standardov v 24 mesecih od uveljavitve tega zakona. Dokler ni omogočen brezžični prenos podatkov se šteje, da zadošča dvosmerni radijski sistem ali mobilna telefonska aparata dveh različnih operaterjev. Do sprejetja serije slovenskih nacionalnih standardov za varnostno nadzorne centre, se uporablja standard SIST BS 5979.

(2) Imetniki licenc, ki že imajo licence, izdane na podlagi Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09) sprejmejo interni akt s katerim določijo oznake, delovno obleko, opremo in vozila ter uskladijo oznake in opremljenost delovne obleke, opreme in vozil v petih letih od uveljavitve tega zakona. V istem roku interni akt pošljejo pristojnemu organu.

(3) Imetniki licenc za varovanje javnih zbiranj, ki opravljajo varovanje prireditev v gostinskih lokalih v skladu z zakonom, ki ureja javna zbiranja, morajo v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona izpolniti pogoje v skladu s tem zakonom, usposobiti varnostno osebje in pridobiti licenco za varovanje prireditev v gostinskih lokalih, drugače se šteje, da ne izpolnjujejo pogojev.

(4) Varnostnemu osebju, ki je pridobilo službeno izkaznico na podlagi Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09), se prizna pogoj aktivnega znanja slovenskega jezika.

(5) Nosilci javnih pooblastil za izvajanje strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja, podeljenih na podlagi Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09), se najkasneje v 24 mesecih od uveljavitve tega zakona vpišejo v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov vzgoje in izobraževanja v skladu z zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja ter pristojnemu organu predajo dokazila o vpisu, drugače se šteje, da ne izpolnjujejo pogojev.

93. člen
(prehodne določbe)

(1) Službene izkaznice, licence, podeljena javna pooblastila, programi strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ter preizkusi strokovne usposobljenosti sprejeti na podlagi Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09), ostanejo v veljavi.

(2) Postopki odvzema licence ali službene izkaznice, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, ki še niso pravnomočno zaključeni, se dokončajo po zakonu, ki je za imetnika ugodnejši.

(3) Upravni postopki podelitve licenc ali službenih izkaznic, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, ki še niso pravnomočno zaključeni, se dokončajo po tem zakonu.

(4) Varnostno osebje, ki je opravilo osnovno strokovno usposabljanje ali izobraževanje ali na drug način pridobilo pravico do opravljanja zasebnega varovanje pred 1. januarjem 2008, se mora udeležiti obdobnega strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja ter opraviti obdobni preizkus strokovne usposobljenosti do 1. januarja 2013.

(5) Subjekti iz 70. člena tega zakona morajo zagotoviti varovanje v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, v petih letih od uveljavitve tega zakona.

(6) Pristojni organ vsem, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona licence za načrtovanje varnostnih sistemov, po uradni dolžnosti podeli nove certifikate o licenci za načrtovanje sistemov tehničnega varovanja v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

94. člen
(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati Zakon o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09).

(2) Podzakonski predpisi, sprejeti na podlagi Zakona o zasebnem varovanju (Uradni list RS, št. 126/03, 16/07 – odločba US, 102/07, 96/08 – odločba US in 41/09), se uporabljajo do izdaje ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

- Uredba o obveznem organiziranju službe varovanja (Uradni list RS, št. 43/08, 16/09 in 22/10);
- Pravilnik o tehničnih pogojih za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti tehničnega varovanja oseb in premoženja (Uradni list RS, št. 17/96);
- Pravilnik o ukrepih zasebnega varnostnika (Uradni list RS, št. 75/04);
- Pravilnik o načinu varovanja javnih zbiranj (Uradni list RS, št. 59/08);
- Pravilnik o programih in načinu izvajanja strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja (Uradni list RS, št. 110/08);
- Pravilnik o določitvi tarife za izvajanje programov strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja (Uradni list RS, št. 110/08);
- Pravilnik o obliki in vsebini certifikata o licenci (Uradni list RS, št. 33/08 in 40/10);
- Pravilnik o obrazcih in ceni službenih izkaznic zasebnega varovanja ter o postopku za njihovo podelitev (Uradni list RS, št. 21/04, 39/05, 9/08 in 42/10).

(3) Uredba o obveznem organiziranju službe varovanja na javnih prireditvah (Uradni list RS, št. 22/10) velja še naprej na podlagi prvega odstavka 71. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o načinu prevoza in varovanja denarja ter drugih vrednostnih pošiljk (Uradni list RS, št. 96/05, 16/08, 81/08 in 86/09) velja še naprej na podlagi drugega odstavka 20. člena tega zakona.

95. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 212-02/10-21/55
Ljubljana, dne 1. marca 2011
EPA 1497-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik